

IVAN MERZ

GOD. XXIII. Br.1-2,(19), 1997.

GLASILO POSTULATURE

DESET GODINA DOMA HRVATSKIH HODOČASNIKA »Dr. IVAN MERZ« u RIMU

Mladi hodočasnici iz domovine u Hrvatskom domu u Rimu

List za promicanje poznavanja
i štovanja Sluge Božjega
Ivana Merza

Izdavač:
**POSTULATURA
ZA BEATIFIKACIJU
IVANA MERZA**

10000 ZAGREB,
Vlaška 93, tel. 098-253.077

Odgovorni urednik:
Božidar Nagy

Lektura i korektura:
Daliborka Lakotić

List izlazi povremeno.

Cijena: 5 kuna

Kompjutorska priprema:
MC "Glas Slavonije" d.d., Osijek

Tisak:
»SITOGRAF«, Osijek

Slika na omotu:

U dvorištu Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu. Mladi iz Bazilike Srca Isusova u Zagrebu došli su za Cvjetnicu - Svjetski dan mladih 1988. g. u Rim. Bili su prva hodočasnička skupina koja je našla gostoprimstvo u Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu.

SADRŽAJ

Msgr. Josip Bozanić - zagrebački nadbiskup	1
Ivanka Batušić	2
Duhovna oporuka Ivanke Batušić	4
Obljetnice mučeničkih smrti suradnika I.Merza	5
Marica Stanković 40. obljetnica smrti	6
12. svjetski dan mladih u Parizu	7
Deset godina Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu	9
Zahvala dobročiniteljima	10
Hodočasnici govore	11
Francuski biskupi o disertaciji Ivana Merza	13
Ivan Merz o Euharistiji	14
Tragom Ivana Merza po Parizu	14
Euharistijski pokret mladih	15
Ideje Euharistijskog pokreta u Hrvatskoj	20
Stope u pijesku	21
Mladi upoznaju Ivana Merza	22
Proslave Dana Ivana Merza	26
Vijesti iz Postulature	28
Uslišanja - Zahvale	31
O Ivanu Merzu u tisku	32

Msgr. JOSIP BOZANIĆ

novi zagrebački nadbiskup

*Msgr. JOSIP BOZANIĆ u zagrebačkoj katedrali,
na dan preuzimanja uprave zagrebačkom nadbiskupijom, 4. X. 1997.*

5. srpnja 1997. Sveti Otac Ivan Pavao II. imenovao je za novog zagrebačkog nadbiskupa do sadašnjeg krčkog biskupa msgr. Josipa Bozanića. Kardinal Franjo Kuharić, koji je do sada upravljao zagrebačkom nadbiskupijom zbog poodmakle dobi polazi u mirovinu.

Novi zagrebački nadbiskup rođen je u Rijeci, 20. ožujka 1949. g. Za svećenika krčke biskupije zaređen je 1975. u Krku. Krčkim biskupom postaje 1989.g.

Upravu zagrebačke nadbiskupije preuzeo je 4. listopada 1997.g. U svojoj nastupnoj propovijedi za vrijeme bogoslužja u zagrebačkoj katedrali nadbiskup Bozanić je spomenuo Ivana Merza među ostalim Božjim ugodnicima zagrebačke Crkve:

*“Ova zagrebačka Crkva blagoslovljena je brojnim nebeskim građanima. Iz dugog niza muževa i žena spominjemo: sv. Marka Križevčanina, prezbitera, bl. Augustina Kažotića, biskupa, slugu Božje: biskupa Josipa Langa, franjevce Antu Antića i Vendelina Vošnjaka, **te vjernika laika Ivana Merza**. Na smiraju ovoga dvadesetog vijeka i drugog tisućljeća s pobožnom željom i velikom čežnjom iščekujemo radosni dan kada će nas obasjati svetost najsvjetlijeg lika svete Crkve zagrebačke – slugu Božjega kardinala Alojzija Stepinca... Papa Ivan Pavao II. danas me šalje biti predstojnikom vjere ove zagrebačke Crkve. Tu za mene, neočekivanu i iznenadnu Papinu odluku prihvaćam jedino i samo u vjeri i predanju Božjoj Providnosti koja vodi tijekom povijesti.”*

Novom zagrebačkom nadbiskupu u ime Postulature Ivana Merza od Boga molimo puno blagoslova u novoj službi Crkvi u Hrvata, i želimo da za njegovo vrijeme upravljanja zagrebačkom nadbiskupijom i sluga Božji Ivan Merz bude uzdignut na čast oltara!

Ivanka Batušić

1928. -1996.

Apostolski djelatnik i velika štovateljica Ivana Merza

Gospoda Ivanka Batušić

U Zagrebu je uoči stote obljetnice rođenja Ivana Merza, 15. prosinca 1996. god. u 69. godini života preminula velika njegova štovateljica, istaknuta katolička javna djelatnica i uzorna majka katoličke obitelji, Ivanka Batušić. Rođena je u Vukovaru 1928. god. ali je većinu svoga života provela u Banja Luci gdje je pohađala školu i osnovala obitelj. U ratom zahvaćenoj Banja Luci progon Hrvata nije ni nju poštudio, te je sa cijelom obitelji morala 1991. u izbjeglištvo. Sklonula se najprije u Austriju, potom neko vrijeme u Italiju, a posljednjih godina živjela je kao podstanar u Zagrebu.

Od rane mladosti uključena u katoličku organizaciju

Od svoje se najranije mladosti uključila u rad križarske katoličke organizacije čija su je duhovnost i načela usmjerili za cijeli život. Do svoje smrti ostala je vjerna načelima gesla Žrtva-Euharistija-Apostolat, što ga je Sluga Božji Ivan Merz donio još 1922. godine iz Francuske od euharistijskih križara i bio ga predao Orlovskoj organizaciji. Ivanka Batušić svoju ljubav nije samo ograničila na svoje četvero djece, od kojih je jedno umrlo u ranoj dobi, a drugo postalo slijepo, nego je proširila na tolike mlade s kojima je dolazila u kontakt preko svoje župske zajednice u Banja Luci, zatim kao suradnica Postulature Ivana Merza i potom kao službenik u Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu.

U Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu

U Domu je provela četiri godine kao upraviteljica od 1991. do 1995. g. Kad joj je bila ponuđena

moгуćnost da kao prognanica dođe u hodočasnički Dom i pomaže u upravi Doma prihvatila je ponudu na prvom redu što je Dom nosio ime po Ivanu Merzu. Bila je svjesna da će se pod zaštitom Sluge Božjega njegovi ideali promicati u tome Domu među hodočasnici, čemu je ona sama najviše tome pridonijela. Svima je bila prava majka i znala je uputiti, napose mladima, pravu riječ ohrabrenja, poticaja, svjedočenja i oduševljenja za svetu vjeru i za kršćanska moralna načela. Posebno je vrijedno istaknuti njezinu zauzetost u širenju katoličkog tiska. Mlade je znala na poseban način potaknuti da čitaju katoličke časopise i knjige koje je sama naručivala iz domovine dok je boravila u Rimu. Brojni hodočasnici koji su prošli kroz hrvatski Dom u Rimu dugo će pamtit i njezine divne govore koje im je upućivala dok su boravili u Vječnom Gradu.

Gđa. Ivanka Batušić (druga s lijeva) u službi upraviteljice Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu s kćerkom Karmelom i osobljem Doma

Na Papinju sv. misi

8. rujna 1994. doživjela je veliku utjehu i čast. Toga dana Papa je trebao biti u Sarajevu. No kako mu je bio onemogućen dolazak, služio je svetu misu za Bosni i Hercegovinu u Castelgandolfu i izrekao propovijed koju je trebao održati u Sarajevu. Gospoda Ivanka ne samo da je sudjelovala kod te svete mise nego je također i čitala poslanicu, kao što se može vidjeti na slici.

Cijeli njezin život bio je obilježen patnjom i trpljenjem koji je zahvaljujući odgoju u katoličkoj

Gđa. Ivanka Batušić čita poslanicu na Papinoj sv. misi koju je služio za Sarajevo i BiH, 8. X. 1994. u Castelgandolfu.

organizaciji znala prihvatiti i strpljivo podnositi. Komunisti su je zatvorili 1945.g. kada su došli na vlast, pa je u samici provela pod temperaturom 20 dana i čudom ostala živa. Svjesna da neće moći živjeti po svojoj vjeri, odrekla se učiteljskog zvanja, za koje se već počela spremati upisavši se u učitelj-sku školu, i uz majku naučila krojački zanat. Kasnije je postala i šef računovodstva u poduzeću.

Bila je izuzetno inteligentna osoba, uvijek vedra i nasmijana unatoč mnogim i teškim križevima koji su je pratili kroz život. Za svakoga je znala naći pravu riječ u pravo vrijeme. Bila je žena duboke vjere koja se na poseban način očitovala u njenom štovanju Euharistije; ona joj je svakodnevno bila izvor snage te je mogla i nositi križeve života i još se djelotvorno angažirati u kršćanskom apostolatu.

Velika štovateljica Ivana Merza

Bila je velika štovateljica svoga sumještanina, Banjalučanina, sluge Božjega Ivana Merza za čiju je beatifikaciju radila na razne načine, promičući njegovo poznavanje i štovanje. Bog ju je pozvao k sebi 15. prosinca 1996. pa je 100. rođendan Ivana Merza, 16. prosinca 1996. proslavila zajedno s njime u nebu.

Tijelo joj je sahranjeno na zagrebačkom groblju Mirogoju, u grobnici obitelji Merz, uz roditelje Ivana Merza. Tako je Božja Providnost i na zemaljski način nagradila ovaj revni i uzoran život katoličke majke i pravog kršćanskog apostola; to joj je ujedno i zahvala od strane samoga Ivana Merza za one brojne govore koje je o njemu izrekla hrvatskim hodočasnicima za vrijeme svoga četverogodišnjeg upravljanja Domom hrvatskih hodočasnika u Rimu.

U tijeku su pripreme za objavljivanje njezine biografije, pa se mole svi koji su o njoj sačuvali uspomene da ih pošalju na Postulaturu Ivana Merza (31000 Osijek, Kard.A.Stepinca 27).

o.Božidar Nagy

Duhovna oporuka Ivanke Batušić

Gospođa Ivanka Batušić, bila je velika štovateljica presvete Euharistije. Ovu ljubav i štovanje prema Kristu nazočnom u Euharistiji gđa Ivanka dobila je od Sluge Božjega Ivana Merza u svojoj mladosti i toj je ljubavi ostala cijeli život vjerna, dapače još ju je više razvijala i širila oko sebe. U srpnju mjesecu 1981.g. bila je pozvana pratiti skupinu od 150 mladih Hrvata koji su kao predstavnici hrvatske mladeži pošli u Lurd na jubilarni Euharistijski kongres kojim se proslavljala 100. obljetnica kako je pokrenuto održavanje euharistijskih kongresa u Crkvi. Kongres se održavao od 16. do 23. srpnja 1981.g. Za tu prigodu gđa Ivanka bila je također zamoljena održati mladima referat o Euharistiji, što je ona rado učinila.

Imajući u vidu njezinu ljubav prema Euharistiji slobodno možemo ovaj referat smatrati njezinom duhovnom oporukom. Mnogi koji su gđu Ivanku poznavali prepoznat će u ovom referatu njezin duh i njezin lik jer je ostala do zadnjeg dana vjerna onome što je u mladosti

naučila, cijeli život živjela i iz srca napisala još 1981.g. Na slijedećoj stranici donosimo samo neke izvatke iz tog referata odnosno iz njezine duhovne oporuke. (Cjelovita oporuka-referat objavljena je u časopisu KRIŽ, br. 1-2, 1997. Str. 21-23.)

Bez Euharistije ništa, s Euharistijom sve!

Križ se može nositi samo s Euharistijom

Hrvatska katolička mladež organizirana u orlovsko-križarskim redovima bila je vođena ponajviše idejama i smjernicama velikog čovjeka katoličke Hrvatske dr. Ivana Merza... Program rada bio je sadržan u tri riječi: Žrtva, Euharistija, Apostolat.

Bez žrtava se ne može nositi križ koji nam je Providnost namijenila. Treba, znači, postati ljubitelj križa i žrtve, jer je i Gospodin bio žrtva. Samo, da se to provede u život, treba snaga: to je Bog sam, to je Gospodin u Euharistiji. Čitava organizacija Križarstva bila bi nezamisliva bez Euharistije. **Ono najbolje, najdublje i najljepše što je Merz ostavio mladeži koju je toliko volio, jest što ju je svojim životnim stavom naučio kako se vjerno ljubi Krist. Pokazao joj je svu slast euharistijskog blagovanja, svu vitalnu snagu Božanske mane. Merz je bio čovjek Euharistije.** I njegovi mladići i djevojke nastojali su slijediti svoj veliki uzor.

Bog se skrio u Hostiji

Na jednom mjestu u svojem dnevniku napisao je Merz kako katolička organizacija ima zadaću da uništava grijeh. Ako želimo grijeh izbaciti iz najdubljih i najskrovitijih kutova naše duše, trebamo jako sredstvo koje sve liječi i iscjeljuje u nama i drugim dušama - to je Bog sam. To je Gospodin u Euharistiji. Bog se sakrio u Hostiji, jer ne bismo mogli podnijeti njegovu sjaja. Euharistija je bila početna i završna točka križarskog rada...

Križarstvo je uvelo Euharistijsku obnovu među hrvatsku mladež. Zajednička mjesečna Sv. Pričest koja se uobičajila u križarskim redovima značila je najveću duhovnu revoluciju u Hrvatskoj. Nepregledne povorke hrvatske mladosti po gradovima i selima unosile su Krista u svoje domove, škole i radionice.

“Euharistija je davala prodornost nastojanjima, plodnost akcijama i privlačnost pojedinim ličnostima u organizaciji. I Merz je bio tako privlačiv, tako bliz svima, jer je bio čovjek Euharistije” izjavljuje prof. Marica Stanković. Takvi su bili mnogi između braće i sestara koji su pošli tim putem...

Tko posjeduje Gospodina ne može biti egoist

Tko posjeduje Gospodina ne može biti egoist, ne može ga zadržati samo za sebe. On će ga htje-

ti dati i drugima. Tako su mislili i radili ti dragi mladići i djevojke. Bila je to dužnost iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Obaveza po sv. krštenju, po kome smo svi postali udovi Tijela Gospodnjeg. Dane su nam jednake milosti, otkupljeni smo jednakom cijenom. Pa ako jedan od udova obamre, zar ga nije drugi dužan oživjeti, podići, liječiti? Oni su vršili i apostolat primjera u svojoj okolini, jer dobar primjer je privlačniji od najljepših riječi i najglasnijih propovijedi. Tako su te tri riječi lozinke Z E A ispunile ne jedan, već tisuće mladih života u Hrvatskoj...

U redovima Merčeve mladeži niklo je svećeničkih i redovničkih zvanja, čak i kontemplativnih. Njihove molitve i danas su velika uzdanica Crkve u Hrvatskoj. A brojne hrvatske katoličke obitelji koje su stupovi vjere našeg naroda mogu to zahvaliti očevima i majkama, nekadašnjim križarima i križaricama.

Po Mariji k Isusu

U ovo vrijeme kad hrvatska Crkva moli da bude proglašen svetim dr. Ivan Merz, molimo i mi ovdje, na ovom velikom međunarodnom Euharistijskom kongresu u Lurdu, našu dragu Gospu za veliku milost da dobijemo tog sveca - laika. Taj naš dragi brat koji je čitav život žrtvovao za dobrobit hrvatske mladeži, a čiju dobrotu i sada često osjećamo, bio je sinovski odan nebeskoj Majci...

Kao što je Merz nastojao da hrvatska mladež bude veliki poklonik Euharistije, tako je isto želio da njegovi mladi nježno ljube Gospu - Kraljicu Hrvata. Neka i nama svima ovdje sabranima po uzoru križarske mladeži Gospodin u Euharistiji bude alfa i omega... Bez Euharistije ništa, sa Euharistijom sve.

Ivanka Batušić

Simbol Međunarodnog euharistijskog kongresa, održanog u Lurdu 1981. predstavlja hostiju koja ujedinjuje razjedinjeni svijet

OBLJETNICE

mučeničkih smrti suradnika Ivana Merza

U godinama 1996. i 1997. osim glavne proslave, stote obljetnice rođenja Ivana Merza, što je bio središnji događaj, proslavili smo još nekoliko važnijih obljetnica istaknutih laika koji su zajedno s Ivanom Merzom apostolski djelovali

Dr. IVAN PROTULIPAC

50. obljetnica mučeničke smrti

31. siječnja 1996. navršila se pedeseta obljetnica mučeničke smrti dr. Ivana Protulipca, prvog predsjednika Orlovske i Križarske organizacije. Ubijen je u svojoj 46.god. na ulici u Trstu, od komunističkog tajnog agenta. Njegova obljetnica mučeničke smrti proslavljena je u Zagrebu koncelebriranom svetom misom koju je u zagrebačkoj katedrali služio biskup Juraj Jezerinac. U nedjelju 28.siječnja u dvorani Vijećnic održana je svečana akademija posvećena uspomeni tog velikog apostolskog radnika. Kardinal Kuharić, sudjelujući na akademiji, u svome spontanom govoru rekao je među ostalim: "Dr. Ivan Protulipac nije ubijen što bi nekoga ugrožavao, što bi nekom činio nasilje, što bi nekom prijeto. Ubijen je zato jer je bio ono što jest. Kaže za njega Sluga Božji Alojzije Stepinac: Nadasve vrijedan katolički djelatnik." (Cijeli Kardinalov spontani govor, što ga je snimio postulator kauze I.Merza, i tako sačuvao za javnost, objavljen je u časopisu Križ, br.1, 1996.)- Za tu prigodu objavljena je i prigodna spomenica o dr. I. Protulipcu.

Dr. FELIKS NIEDZIELSKI

50. obljetnica mučeničke smrti

20. veljače 1997. navršilo se pedeset godina od mučeničke smrti dr. Feliksa Niedzielskog. Rođen je 1913. u Banja Luci u obitelji doseljenika. Bio je istaknuti katolički javni djelatnik i treći predsjednik Križarske organizacije. Provođio je veoma svet život. Zvali su ga drugim Merzom.

1945. doživio je svu tragediju Bleiburga. Nakon kratkog zadržavanja u inozemstvu vraćen je natrag u domovinu. Tu je uhićen i na montiranom procesu u Banja Luci osuđen na smrt. Mnogi su se Srbi svojim potpisima bili zauzeli za njegovo oslobađanje, ali komunističkim vlastodržcima ni njihovo zauzimanje nije ništa značilo. Strijeljan je rano u zoru 20. veljače 1947. Do smrti je sa sobom imao kronicu i knjižicu "Nasljeduj Krista".

Svetu misu zadušnicu 20. II. 1997. služio je biskup Marko Culej u salezijanskoj crkvi sv. Martina u Zagrebu, u koju je dr. Feliks veoma često dolazio na molitvu. Nazočni su bili mnogi njegovi prijatelji i štovatelji koji su ga osobno poznavali.

Prof. MARICA STANKOVIĆ

40. obljetnica smrti

8. listopada 1997. navršilo se 40. godina od svetačke smrti Marice Stanković. Umrla je u Zagrebu 8. listopada 1957. od posljedica petogodišnje robije na koju je bila osuđena od komunističkog režima na montiranom procesu. Marica Stanković bila je bliza suradnica Ivana Merza; dapače, kako je sama izjavljivala, puno toga duguje Ivanu Merzu preko kojega joj je Bog najviše progovorio. Vođena njegovim poticajem osnovala je Zajednicu Suradnica Krista Kralja, prvi svjetovni institut u Hrvatskoj. Sama je zapisala da upravo Merzu zahvaljuje postojanje ove zajednice.

Obljetnica smrti Marice Stanković svečano je proslavljena u Zagrebu. Koncelebriranu sv. misu služio je 8. listopada u zagrebačkoj katedrali Kardinal Franjo Kuharić i održao je propovijed. Nakon sv. mise u dvorani Vijenac održana je prigodna akademija posvećena uspomeni te velike hrvatske žene, koja je za svoje zasluge dobila od Pape Pia XII. odlikovanje "pro Ecclesia et Pontifice" (za Crkvu i Papu). (Opširnije podatke o proslavi njezine obljetnice donosi Glas Koncila, br.42, od 19. listopada 1997).

Iz duhovne baštine Marice Stanković:

*"Sporedno je ime i oblik....
Bog od mene traži da logorom
izgrađujem ono što ima doći..."*

Po dolasku komunista na vlast 1945.g. počele su stizati prijete Marici Stanković da će biti zatvorena. Neki su joj savjetovali da bježi u inozemstvo, no ona je to odbila spremna prihvatiti žrtvu. Neposredno prije uhićenja, koje je predosjećala, Marica Stanković napisala je 5. srpnja 1947.g. svome suradniku u apostolatu L.Ž. važno pismo puno proročanskih slutnji. Iz tog pisma evo nekoliko rečenica: "Ja sam potpuno uvjeren da će se iza svega ovoga, bilo kad, roditi među našom omladinom nešto veliko. Sporedno je ime i oblik, glavno je da duh bude onaj i onakav, kako smo mi to uvijek željeli. A ja idem polako za Merzom, Avelinom, Protulipcem, ta ionako sam posljednja iz te generacije. Ali je i mnogo mladi Feliks pao. Ja neću pasti, ali možda od mene Bog upravo traži da logorom izgrađujem ono što ima doći, i zato ne idem nikud."

Za dva mjeseca 1. rujna 1947.g. Marica Stanković bila je uhićena i osuđena na pet godina robije koje je izdržala do posljednjeg dana u Požegi. Logorom je izgrađivala ono što je imalo doći i što je došlo. Od posljedica robijanja umrla je nakon pet godina kao mučenica. - Š obnovom katoličkih organizacija za mladež svjedoci smo da se njezine proročanske slutnje u našim danima ostvaruju.

Kardinal Franjo Kuharić predvodi koncelebriranu sv. misu u zagrebačkoj katedrali prigodom 40. obljetnice smrti Marice Stanković

12. Svjetski dan mladih - JMJ 1997.

Susret mladih s Papom u Parizu

Mladi štovatelji Ivana Merza iz Hrvatske sudjelovali na 12. Svjetskom danu mladih u Francuskoj od 14. do 25. kolovoza 1997.

Veliki događaj - susret mladih iz 160 zemalja svijeta u Parizu na 12. svjetskom danu mladih je iza nas. Puno smo toga vidjeli, čuli, čitali, a mnogi od nas su ondje i aktivno sudjelovali.

Naša skupina brojila je stotinu mladih, većinom iz Slavonije i to iz Osijeka, Valpova, Đakova, Vinkovaca, Slav.Broda, Ivankova, Vladislavaca, Požege, D.Andrijevača, Garčina, Ludbrega, Zagreba i Dalmacije.

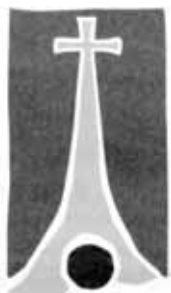
Prijavili smo se još u mjesecu veljači, i kako su nam rekli u Parizu, prvi smo iz Hrvatske koji smo najavili svoje sudjelovanje. Glavni organizator i voditelj hodočašća bio je postulator kauze Ivana Merza, o.Božidar Nagy, koji je za organizaciju ovoga putovanja utrošio više od mjesec dana intenzivnog rada. Kao pomoćni voditelj bio je o.Slavko Lovrić.

U Paray le Monialu – gradu Srca Isusova

Krenuli smo još 13. kolovoza i prva četiri dana, prema ponudi organizatora iz Pariza, koju su uputili svim mladima iz inozemstva, proveli smo u

Mladi štovatelji Ivana Merza pred bazilikom Srca Isusova na Montmartru u Parizu

francuskoj provinciji. Izabrali smo biskupiju Autun zbog toga što se u njoj nalazi Paray le Monial. Tako je naša prva postaja, nakon sv. mise u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu s kojom je započelo naše hodočašće, bio pohod mjestu odakle se svijetom proširila pobožnost Presv.Srcu Isusovu.

U kapeli ukazanja, gdje je grob sv.Margarete Alacoque imali smo sv.misu; svi su je posebno doživjeli. Potom smo posjetili kapelu i grob sv.Klaudija La Colombiera. Nakon obilaska znamenitosti vezanih uz izvor pobožnosti Srca Isusovu u poslijepodnevnom smo satima bili podijeljeni u četiri sku-

pine i upućeni u četiri obližnja gradića: Autun, Macon, Le Creusot i Montceau gdje smo zajedno s mladima iz drugih zemalja svijeta bili smješteni (besplatno) po francuskim obiteljima.

U francuskoj provinciji

Ovom inicijativom kojom se najprije pošlo u provinciju, francuski su organizatori još jednom pokazali svoju veliku inventivnost i domišljatost. Bio je to puni pogodak. Mladi su tako imali priliku upoznati onu pravu Francusku, jer sam Pariz ne predstavlja ni cijelu ni pravu Francusku.

Već ovdje u provinciji u Le Creusot-u imali smo susret s francuskim Euharistijskim pokretom mladih (MEJ - Mouvement eucharistique des jeunes). Kroz izmjenu iskustava, međusobno upoznavanje, pjesmu i molitvu sklopili smo s njima iskreno prijateljstvo koje će se dalje razvijati.

Dolazak u Pariz

U ponedjeljak 18.kolovoza nakon svečanosti u katedrali Autuna, gdje nas je mjesni biskup nakon srdačnog prijema ispratio, krenuli smo put Pariza kamo smo stigli u večernjim satima.

Prema prethodnom dogovoru naša je skupina u Parizu dobila smještaj u Versaillesu kod otaca isusovaca u velikom kolegiju St.Genevieve za studente. Ogromna građevina u nekoliko paviljona, s mnoštvom prostorija, učionica, soba, velikom kapelom, te ogromnim parkom, vrtom i sportskim te-

“Podite putovima svijeta graditi civilizaciju ljubavi!” - rekao je Papa milijuntnom mnoštvu mladih na 12. svjetskom danu mladih u Parizu, 24. VIII. 1997.

renima. Ovdje je bilo smješteno preko 600 mladih iz cijeloga svijeta.

Osim službenog dijela programa koji se sastojao u katehezama po pariškim crkvama, sudjelovanja na festivalu mladih, te konačnog susreta sa Svetim Ocem, svaka je skupina imala i svoj dodatni program. Tako je grupa o. Slavka sudjelovala u izvedbi velikog spektakla “Loyola XXI” što su ga organizirali francuski isusovci uz sudjelovanje 500 mladih iz raznih zemalja.

U nacionalnom središtu francuskog MEJ-a – Euharistijskog pokreta

Nas 75 članova MEP-a pohodili smo najprije nacionalni centar Euharistijskog pokreta mladih za Francusku. Ondje smo se susreli s o. Van Dorenom iz Rima, generalnim tajnikom Apostolata Molitve i Euharistijskog pokreta mladih, a bio je nazočan i o. Sauro de Luca, voditelj talijanske grane istoga pokreta. U svome govoru na ovome susretu o. Van Doren je govorio općenito o Euharistijskom pokretu mladih, prisutnom u mnogim zemljama svijeta, i istaknuo kako do sada ima tri modela toga pokreta: francuski, talijanski i špa-njolski. Predložio je da mi u Hrvatskoj razvijemo naš model koji bi se mogao proširiti i na druge slavenske zemlje s kojima nas veže isto iskustvo prošlosti. U četvrtak, 21. kolovoza sudjelovali smo na velikom spektaklu-priredbi što su ga priredili i organizirali francuski pripadnici Euharistijskog pokreta u suradnji s predstavnicima pokreta iz drugih zemalja. Na toj su priredbi jednom točkom sudjelovali i naši mladi. Na priredbi su bili nazočni mladi iz raznih zemalja koji pripadaju istom pokretu pa je bilo veoma zanimljivo s njima komunicirati i izmjenjivati iskustva. Sve su to članovi neka-

dašnje katoličke organizacije “croisade eucharistique” koji su po želji Pape Ivana XXIII. promijenili ime i uzeli ono koje im je sam Papa dao tj. Euharistijski pokret.

Papa na susretu s preko milijun mladih u Parizu

Vrhunski doživljaj bio je svakako susret sa Svetim Ocem u subotu i nedjelju čime su i završili ovi dani koji su u pozitivnom smislu zdrnali cijeli Pariz, a i Francusku, a što se nešto takvo do tada nije zbilo u Francuskoj. Preko milijun mladih okupilo se na završnoj svetoj misi na hipodromu Longchamp, što je, kažu, bila do sada najveća Papina misa u Francuskoj.

Za sve naše mlade bilo je to veliko i duboko iskustvo. S ovog hodočašća, koje je za temu imalo pitanje učenika i Isusov odgovor “Gospodine gdje stanuješ? Dodite i vidjet ćete!”, te nakon susreta s preko milijun mladih iz cijeloga svijeta, naši su se mladi vratili u domovinu obogaćeni svjedočanstvom vjere tolike braće i sestara iz cijeloga svijeta, te puni novih spoznaja i poticaja za svoj daljnji kršćanski život. A za hrvatske članove Euharistijskog pokreta bio je to poseban doživljaj i veliko iskustvo susreta s braćom i sestrama istoga međunarodnog pokreta. *Pariški hodočasnik*

Mladi Hrvati u lancu bratstva dugom 36 kilometara okružili su cijeli Pariz 23. VIII. 1997.

Deset godina DOMA HRVATSKIH HODOČASNIKA “Dr. Ivan Merz” u Rimu

Na blagdan Gospe Karmelske 16. srpnja 1997. god. navršilo se deset godina kako je utemeljen Dom hrvatskih hodočasnika u Rimu. Cijeli pothvat već pri pokretanju inicijative, početkom 1986.g. blagoslovio je sam Papa Ivan Pavao II. i materijalno je pomogao. U jesen 1986.g pothvat su preporučili darežljivosti hrvatskih vjernika hrvatski biskupi sa svoga jesenskog zasjedanja posebnom izjavom koja je objavljena u Glasu Koncila. Inicijativni odbor iz Rima bio je sastavljen od hrvatskih svećenika, redovnika, redovnica i laika koji žive u Rimu: o.Zvonimir Zlodi, franjevac konventualac, ispovjednik za hrvatski jezik u bazilici sv.Petra (predsjednik), o.Božidar Nagy, isusovac, urednik hrvatskog programa Radio Vatikana (tajnik), mons. Fabijan Veraja, dotajnik Kongregacije za kauze svetaca, o.Pavao Melada, franjevac, predsjednik Papinske Marijanske akademije, o.Stjepan Krasić, dominikanac, profesor na Papinskom sveučilištu sv. Tome Akvinskoga (Angelicum), s.Marija Goretti Krznar, vrhovna glavarica Družbe sestara Kćeri milosrđa, s. Celina Sarić, zamjenica vrhovne glavarice Školskih sestara franjevki, učiteljica Tereza Tocigl.

Inicijativni odbor vodio je cijeli pothvat. Učinili su zavjet Ivanu Merzu da pomogne ostvarenju pothvata s obećanjem da će, ukoliko se pothvat ostvari u kraćem vremenskom razdoblju, Dom nositi njegovo ime. Ivan Merz je stvarno pomogao na čudesan način i od tada Dom nosi njegovo ime.

Kroz ovih deset godina kroz Dom je prošlo više od dvadeset tisuća hodočasnika što je jasan pokazatelj koliko je Dom bio potreban Hrvatima. O tome svjedoče i toliki potpisi i izjave hodočasnika zapisane u Knjizi dojmova.

U Domu nalaze gostoprimstvo i mnoge hrvatske delegacije koje dolaze u Rim službeno zbog raznih motiva.

Posebno svečani trenutak za Dom bilo je imenovanje sarajevskog nadbiskupa Vinka Puljića za kardinala. Bilo je to 26. studenog 1994. godine. Nakon što je u posebnom obredu u Bazilici Sveto-ga Petra Papa podijelio kardinalski šešir nadbiskupu Vinku Puljiću, svečana proslava ovog povijesnog događaja održana je u Domu hrvatskih hodočasnika. Nakon imenovanja Kardinal Puljić odjeven u svoj kardinalski grimiz došao je u Dom zajedno s banjalučkim biskupom Franjom Komaricom, sa svojom pratnjom, rodbinom brojnim

Inicijativni odbor Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu u kapeli Doma nakon sv. mise zahvalnice za desetgodišnjicu svoga rada i postojanja Doma

svećenicima iz BiH-a i vjernicima hodočasnica. Tu je za sve njih (bilo je preko 120 gostiju) bila priređena večera.

Dom je nastao “iz ljubavi za ljubav”, kako se to spomene svakome hodočasniku koji kroz njega prođe. Inicijatore ovoga pothvata vodila je samo ljubav prema našem hrvatskom čovjeku da u Rimu ima svoj kutak, kao što ga imaju i toliki drugi narodi svijeta. Željelo se i želi da svaki hodočasnik koji prođe kroz ovaj Dom osjeti da se boraveći u Rimu nalazi u srcu Crkve; a u srcu Crkve uvijek se pronade Božanska ljubav.

Na sam dan desete obljetnice Doma, 16. srpnja 1997.g. u njemu je služena sv. misa zahvalnica za sretno ostvarenje ovoga pothvata. Na ulazu u Dom postavljen je veliki reljef, rad Akademskog kipara Ante Starčevića, koji prikazuje Ivana Merza kako povezuje Hrvate s Rimom.

Dom još nije u potpunosti ureden. Budući da je to bila zgrada koja je služila u druge svrhe, do sada se učinilo već puno za njenu prilagodbu za primarne hodočasnika. No, još ima dosta toga za učiniti. Pogotovo je treba potpuno urediti za veliki jubilej, 2000. godinu kako to savjetuju rimske civilne i crkvene vlasti. Stoga je i nadalje svaka pomoć u tome smislu dobro došla.

Dom prihvaća i grupe i pojedince uz prethodnu najavu. Mladenci nakon vjenčanja, ako dođu na bračno putovanje, u Domu imaju besplatan

smještaj kroz tjedan dana (tj. besplatno noćenje, dok se za hranu sami moraju pobrinuti.) Ako sudjeluju na generalnoj audijenciji srijedom dobiju na dar od Svetoga Oca kronicu i suvenir. (Dar se podiže u vatikanskom uredu Prefettura della casa pontificia). Ukoliko mladenka dođe u vjenčanici

(obučena kao na dan vjenčanja) na audijenciji budu stavljeni u prvi red i imaju mogućnost iz bliza pozdraviti se i rukovati sa Svetim Ocem.

Adresa Doma:

Domus Croata, Via del Grano 35, 00172 ROMA, ITALIJA, tel. 0039-6-230.2660; fax: 230.0836

Zahvala svim dobročiniteljima

Ostvarenje Hrvatskog hodočasničkog doma u Rimu svojim su priložima omogućili brojni hrvatski dobročinitelji širom svijeta. U prvom redu Hrvati izvan domovine, sa svih kontinenata kamo ih je sudbina rasula. U Domu se savjesno vodi evidencija o svim darovateljima koji su dali svoje darove. Do sada ih je u knjigu darovatelja upisano preko dvanaest tisuća, ali ima ih daleko više jer su mnogi darovali svoj prilog skupno, napose oni po hrvatskim katoličkim misijama.

Na poseban se način ovom prigodom želimo sjetiti i zahvaliti zauzetijim dobročiniteljima Doma. U prvom redu **Kardinalu Franji Kuhariću** koji je posredovao kod papinog vikara za grad Rim, **Kardinala Camila Ruinija** te se je riješilo pravno stanje Doma. Potom zahvaljujemo **nadbiskupu Frani Franiću** koji je od početka podržavao inicijativu i svesrdno se zalagao da se pothvat mogao ostvariti.

Spominjemo nadalje druge velikodušne dobrotvore koji su svojim velikim materijalnim priložima omogućili ostvarenje Doma. Navodimo najprije sada već pokojne: **Don Zdravko Ostojić**, trideset godišnji voditelj Hrvatske katoličke misije u Parizu, **p. Alojzije Hartli**, voditelj Hrvatske katoličke Misije u Kasselu, **mons. Tomislav Firis** iz SAD. Sjećamo se također **pok. Zore Ivičić**, fokolarinke, koja je od početka podržavala pothvat, za njega se molila sve do kraja života i svoje trpljenje i bolest prikazivala za njegovo ostvarenje. Prije smrti u kolicima su je dovezli da vidi Dom.

Zahvaljujemo **Hrvatskoj Katoličkoj Zajednici** iz Sjedinjenih Američkih Država i Kanade koja je na svojoj konvenciji od 1986.g. prihvatila ideju da će pomagati ostvarenje Doma i u tome smislu su prikupili znatne materijalne darove. Na poseban način zahvaljujemo voditeljima Hrv.Kat.Zajednice **vlač. Anthonyu Petrusichu** i **g.Melchioru Mašini** koji su se na poseban način založili u Hrv.Kat.Zajednici za prikupljanje darova. Također zahvaljujemo **Hrvatskoj Bratskoj Zajednici** iz SAD, koja je darovala svoj ne malen prilog za ostvarenje Doma.

Zahvaljujemo **svim hrvatskim svećenicima u inozemstvu** koji su na svojim misijama i među svojim vjernicima skupljali priloge. Na poseban način zahvaljujemo **don Janku Segariću** iz Hrvatske ka-

toličke župe Los Angelesa koji se u tome smislu najviše zauzeo i sa svojim župljanima poslao veliki dar za Dom.

Također napose želimo zahvaliti **gospodi Barbari Zacher** iz Sydneya u Australiji koja se veoma zauzela i među australskim Hrvatima prikupila brojne darove i uputila ih u Dom. Isto tako zahvaljujemo gospodinu **Petru Artukoviću** iz Kalifornije koji se ubraja među najveće pojedinačne dobročinitelje Doma.

Zahvaljujemo i brojnim onim Hrvatima iz domovine koji su živeli tada još pod komunističkim režimom od srca dali i svoj "udovičin dar" za ovaj zajednički pothat.

Također zahvaljujemo i brojnom osoblju Doma koje je kroz ovih deset godina izmjenjujući se, srdačno primalo hodočasnike i svojom poslugom, susretljivošću, svojim smiješkom učinili da se svatko u Domu osjećao kao u svojoj vlastitoj kući. U tome smislu zahvaljujemo **vlač. Giovanniu Ivanu Trusini**, prvom voditelju Doma, **ing. Anđelku Beriću** koji ga je naslijedio, te na poseban način Odbor zahvaljuje **g. Mati Martinoviću** koji već osam godina pod vodstvom odbora savjesno upravlja Domom.

Skupina hodočasnika iz Bošnjaka pod vodstvom vlač. Antuna Bačića bila je među prvima koje su potražile gostoprimstvo u Domu. Na slici: hodočasnici iz Bošnjaka u dvorištu Doma u Rimu

I na kraju želimo zahvaliti svima, i onima čija su imena upisana u Knjigu darovatelja i onima koji su ostali anonimni i čije darove samo Bog zna, kao i onima koji su svojom molitvom i žrtvom pratili ostvarenje ovoga pothvata. Svi zajedno uz Božju pomoć i zagovor nebeskih zaštitnika, te blagoslov Svetoga Oca i potporu hrvatskih biskupa omogućili smo da naš hrvatski čovjek, vjernik,

hodočasnik kada dođe u Vječni Grad ima svoj dom i svoj krov nad glavom, da ima komadić hrvatske domovine u Vječnom Gradu Rimu.

U Domu hrvatskih hodočasnika redovito se služe svete mise za sve žive i pokojne dobrotvore Doma.

Odbor Doma hrvatskih hodočasnika

Hodočasnici govore...

Kroz ovih deset godina otkako Dom postoji, kroz njega je prošlo već preko dvadeset tisuća hrvatskih hodočasnika. Zanimljivo je vratiti se na početak i prolistati malo Knjigu uspomenu u koju se se upisivali hodočasnici tijekom ovih deset godina. Ovdje donosimo samo neke od upisanih dojmova.

Prvi hodočasnik

Prvi hodočasnik bio je jedan Hrvat iz Argentine, Rikardo Fudurić. Evo što je zapisao 12. studenog 1987. g.

“Radostan sam što sam imao tu sreću i čast da sam kao prvi hrvatski hodočasnik našao gostoprimitstvo u Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu, koji nije samo gostinjac nego nas predstavlja kao narod u glavnom gradu kršćanstva. Rođen sam i odrastao u Argentini, ali duhom i srcem pripadam narodu i domovini svojih roditelja. Upravo sam pohodio Hrvatsku i potom sam pošao u Rim tražom starih hrvatskih hodočasnika koji su kroz stoljeća nalazili u Vječnom Gradu duhovnu okrepku i učvršćenje svoje vjere. Želim da se svaki Hrvat koji dođe ovamo bilo iz Hrvatske ili iz inozemstva osjeća kao u svojoj domovini, jer nas Rim kao središte katoličanstva sve ujedinjuje u jednoj vjeri.”

Rim, 6.-12. studenog 1987.

*Ing. Rikardo Fudurić,
Buenos Aires, Argentina*

“Ja sam drugi, koji je prespavao u našem hrvatskom hodočasničkom domu. Prvi iz daleke Argentine, drugi iz Njemačke! Pomalo tužno i znakovito. Slika našeg narodnog bića. No ipak, za mene je to bio divan doživljaj i osjećaj: u stranom svijetu prespavati noć na tlu domovine zagrljene Crkvom. Želim da ovaj naš Dom Hrvata postane dom za svakog koji amo svrati. Želim da naš Dom Hrvata ostane u vječnom Rimu trajan znak našeg izvornog imena i naše vjernosti Hrvatskoj i Crkvi katoličkoj.”

Rim 20. Studenog 1987.

*P. Alojzije Hartli
Hrv.kat.misija Kassel*

U blagovaonici Doma svaki hodočasnik nalazi ugodnu domaću, hrvatsku atmosferu. Na slici: prva grupa mladih iz Zagreba za Cvjetnicu 1988.

Prvi iz domovine

Prvi hodočasnici iz domovine koji su našli gostoprimitstvo u hodočasničkom Domu bila su dva mlada braćna para iz Zadra. Eugen i Tatjana Sikirić, te Vesna i Željko. Oni su boravili u Domu od 13. do 19. prosinca 1987. Za svoje su bračno putovanje izabrali upravo Vječni Grad Rim, kako se to preporuča mladim bračnim parovima. Tatjana Sikirić je u ime svih preko hrvatskog programa Radio Vatikana dala ovu izjavu: “Veoma smo radosni i sretni da je došlo do ostvarenja toliko potrebnog doma za hrvatske hodočasnike u Rimu. Stjecajem okolnosti mi smo imali sreću da smo prvi njegovim gosti iz domovine. Zahvaljujem svima koji su svojom velikodušnošću pripomogli da se već došlo do toga te pojedini hodočasnici mogu u njemu odsjedati i osjećati se ugodno kao u svojoj kući. Susret s Vječnim Gradom i Kristovim Namjesnikom jest veliko duhovno obogaćenje i bit će nam u našem budućem bračnom i obiteljskom životu trajan izvor vjerskih nadahnuća. Poželjeli bismo svakom hrvatskom mladom bračnom paru ovakvo iskustvo

i lijepi duhovni doživljaj na početku zajedničkog obiteljskog života. “

Prva grupa iz domovine

Prva “nulta” ili “pokusna” grupa bili su mladi iz Zagreba i Slav.Broda. Došli su bili na europski molitveni susret mladih u Rim, u organizaciji ekumenske zajednice iz Taizea za Novu Godinu 1988. Došli su iznenada, nenajavljeni. Bili su smješteni skromno, jer još nije bilo dovoljno ni kreveta, ni grijanja, te se spavalo u vrećama za spavanje na podu. Ipak svi su bili sretni i zadovoljni. Evo što je njihova grupa zapisala u Knjigu uspomena:

“Etiam nos, grupa mladih iz Slav. Broda nadosmo se ante portas. Ono što Hanibalu nije uspjelo s oružjem mi smo postigli pjesmom. Zapjevamo i otvoriše se vrata i srce Vječnoga grada. I gle čuda! Nadosmo ovdje i kutak svoje domovine u tek osnovanom i još nedovršenom Domu za hrvatske hodočasnike. Nismo se nadali da ćemo u Rimu naći naš Dom i da ćemo biti tako srdačno primljeni. Posebno se zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u otvaranju ovoga Doma i omogućili nama Hrvatima bezbrižan boravak u Vječnom Gradu.” - *Mladi iz Slav.Broda*

“Radostan sam što se san i potreba ostvaruju te dobivamo lijepi kutak u Vječnom Gradu. Nadam se da će biti na pomoć i radost mnogim Hrvatima koji će sa svih strana svijeta ovamo dolaziti i osjetiti se kao kod kuće. Želim obilje Božjeg blagoslova žHrvatskom domu’, svima koji će se u njemu naći.”

13. I. 1988. g. *Ivan Zirdum župnik i prof. Đakovo*

“Hvala Ti, Bože, i svima onima koji su pomogli da imamo svoj dom u Vječnom gradu, da se ne osjećamo strancima i kad smo izvan domovine.”

27. III. 1988. *Božo Perija*

“Drago mi je da sam uspio vidjeti Hrvatski dom usred Rima. Za hrvatske katolike to je dom od monumentalne i epohalne važnosti. Dosad su hrvatski hodočasnici lutali Rimom, a sada će imati svoju luku i svoju kuću. Hvala p.Nagyu i svima koji su pridonijeli svoj udio tom velikom djelu. Bog blagoslovio sve koji će u njemu prebivati.”

17. IV. 1988. *Prof. Radovan Grgec*

“Zahvaljujem od sveg srca na pažnji i gostoprimstvu jer smo se osjećali kao u Domovini i među najdražima.”

27. X. 1988. *Hodočasnici iz Sv.Križa u Samoboru*

Ing. Rikardo Fudurić, prvi hodočasnik Doma, nakon deset godina ponovno je došao u Rim, sada s obitelji, da proslavi desetu obljetnicu postojanja Doma.

Prvi hodočasnik nakon deset godina ponovno u Domu

Rikardo Fudurić, prvi hodočasnik koji je našao gostoprimstvo u tek ustanovljenom Domu, nakon deset godina ponovno je pohodio Rim i odsjeo je u Domu, ali ovaj puta s obitelji. U međuvremenu se oženio, vratio se u Domovinu iz Argentine i na poziv uprave Doma došao je proslaviti zajedno s obitelji desetu obljetnicu Doma. Evo što je tom prigodom napisao u Knjigu uspomena:

“Nakon deset godina vratio sam se ovamo sa svojom obitelji sada kao građanin Hrvatske, samostalne i nezavisne države. Iznenađen sam dojmovima koje smo doživjeli u Rimu i u Domu hrvatskih hodočasnika koji je u posljednjih deset godina postao punoljetan i sposoban da prima mnoge Hrvate iz cijeloga svijeta. Cijenim i podržavam nesebičan trud svih djelatnika doma, osobito p.Nagya, koji to radi zdušno, bez očekivanja nekakvih priznanja nego iz čiste ljubavi prema Bogu i hrvatskom narodu. Svi mu zahvaljujemo za to.”

Rim, 5. IX. 1997. Rikardo Fudurić s obitelji

“Hvala Bogu što se pobrinuo za Hrvatski narod te mu dopustio kutak domovine u Vječnom Gradu.”

18. IV. 1990. *Nada Lubitović*

“Lijepo je kada čovjek i u tuđini naiđe na komadić rodne grude i na gostoprimstvo hrvatskog srca.”

7. V. 1990. *Robert Šteter*

Francuski biskupi o disertaciji Ivana Merza

Stota obljetnice rođenja Ivana Merza proslavljena je 1996. g. i u Parizu održavanjem znanstvenog simpozija na Sorboni i Katoličkom institutu te drugim manifestacijama, o čemu je donesen opširan izvještaj u prošlom broju Glasila Postulature (br. 1-2, 1996.). Za tu prigodu Postulatura Ivana Merza poslala je svim francuskim biskupima na poklon jedan primjerak disertacije Ivana Merza "Utjecaj liturgije na francuske pisce", koja je objavljena za njegovu stotu obljetnicu kao prvi svezak njegovih Sabranih djela. Disertacija je objavljena na francuskom jeziku, tj. onako kako ju je Merz bio napisao. Mnogi biskupi su uputili Postulaturi svoje zahvalnice. Donosimo samo neke izvratke iz njihovih pisama:

"Zahvaljujem Vam srdačno što ste mi uputili disertaciju koja omogućuje da slijedimo utjecaj Sluge Božjega, Hrvata, na Crkvu, i to od njegova korištenja velikih imena francuske literature i izražavanja u našem jeziku, kao i misli što su ih formulirali ovi prosvijetljeni duhovi, veliki svjedoci suvremene refleksije i katkada i katoličke vjere. Uzimam na znanje da će za prvim sveskom slijediti ostalih devet u nizu Sabranih djela što bi si možda koja biblioteka naše biskupije mogla nabaviti."

+ *Pierre Pican*
biskup Bayeux et Lisieux

"Primio sam knjigu Ivana Merza, koju ste mi poslali i najsrdačnije Vam zahvaljujem. Sa zanimanjem ću se s njome upoznati. Obavijestit ću o tome odgovorne naše biskupijske komisije za liturgijski pastoral."

+ *Pierre Plateau*
nadbiskup Bourges-a

"Zahvaljujem vam za doktorsku disertaciju Ivana Merz koja obrađuje temu utjecaja liturgije na francuske pisce.

Kao novi biskup Montauban, potječem iz atlantskih Pirineja gdje je živio i sahranjen Francis Jammes. Stoga sam s posebnim zanimanjem čitao poglavlje 16. prvoga dijela disertacije, jer je to jedan pjesnik koji je zahvaljujući svome kontaktu s Paul Claudelom mogao produbiti kršćansku vjeru. Rad Ivana Merza čini mi se sasvim vrijedan pozornosti. Obavijestit ću o njemu svećenike moje biskupije koji će se moći njime okoristiti."

+ *Bernard Housset*
biskup Montauban-a

"Zahvaljujem vam što ste mi uputili primjerak disertacije Ivana Merza. Priznajem da je to djelo za mene bilo otkriće i stoga sam Vam tim više zahvalan za njegovo objavljivanje."

+ *Louis-Marie Bille*
nadbiskup Aix-en Provence

"Primio sam prvi svezak Sabranih djela Ivana Merza, njegovu disertaciju. Veoma je zanimljiva. Tema disertacije Ivana Merza je oduševljavajuća. Ivan daje novo svjedočanstvo svetosti koju susrećemo kod mnogih laika."

+ *Jacques Jullien*
nadbiskup Rennes Dol i Saint Malo

"Puno Vam zahvaljujem za knjigu Ivana Merza 'Utjecaj liturgije na francuske pisce'. Ivan Merz zaslužuje da bude više upoznat u Francuskoj. Najprije zbog događaja koji su obilježili Hrvatsku i koji su je učinili poznatom. Potom zbog njegove ljubavi prema Francuskoj, te njegovih studija na Sorboni i Katoličkom institutu, zbog njegovih djela i njegova kršćanskog života. Iako ga nisam poznavao osobno, želim da proces kanonizacije toga kršćanskog intelektualca dođe do kraja. To će biti veliko svjedočanstvo za mladež."

+ *Raymond Bouchex*
nadbiskup Avignona

"Puno Vam zahvaljujem što ste mi poslali disertaciju koja se odnosi na Slugu Božjega Ivana Merza. Rado ću je pažljivo pročitati. Čestitam Vam za taj lijepi rad."

+ *Leon Soulier*
biskup Limoges-a

Ivan Merz o Euharistiji

Svoju viziju apostolskog rada Ivan Merz je izložio u poznatom Predgovoru Zlatnoj Knjizi, priručniku Orlovske organizacije. U tom svome Apostolskom programu Merz jasno naznačuje kako je Euharistija temelj svakog apostolskog djelovanja.

Novija katolička generacija pošla je za jedan korak dalje. Nju su danas zahvatili valovi onih rijeka koje potekoše iz vječnog Rima već god.1905., kada je blage uspomene papa Pio X. izdao breve o čestoj i svagdanjoj svetoj Pricesti. Mladi naraštaj goji zanosnu ljubav prema našem Spasitelju, koji je uvijek s njim u presvetoj Euharistiji; tu crpe on svu svoju snagu za svoje djelovanje, za svoj apostolat. Dok je starija generacija morala afirmirati kršćanstvo na intelektualan, apologetski način i pokazivala silnu odlučnost u suzbijanju navala liberalizma, nova je generacija smi-

renija; ona je u neprestanom i intimnom dodiru s Isusom, koji kraljuje i vlada njenim dušama.

S tim je u vezi zanosna ljubav mlađih prema Svetoj Crkvi, Isusovoj neokaljanom zaručnici, te njenim biskupima i svećenicima. Oni su se uvjerali da svećenika zapada prva i najvažnija uloga u širenju Kraljevstva Božjega, a da se svjetovnjaci moraju njima pridružiti; moraju postati njihovim pomoćnicima....

Iz ove se Zlatne Knjige također vidi da omladina ima oči uvijek usmjerene spram Rima,

Tragom Ivana Merza po Parizu

Članovi Euharistijskog pokreta mladih iz Hrvatske za vrijeme svoga boravka u Parizu prigodom 12. svjetskog dana mladih u kolovozu 1997. pohodili su dva mjesta povezana s Ivanom Merzom. Prvo je bila ulica, rue Mayet, u kojoj je stanovao Ivan Merz. Stara je zgrada u kojoj je bio Ivanov stan srušena, a na njezinom je mjestu izgrađena nova kuća pred kojom su se mladi zajednički fotografirali. Zatim su pohodili crkvu sv. Vinka Paulskog u koju je Ivan Merz često dolazio na sv.misu i primao sv.pricest. Nije bilo vremena da se pohodi Manrese, u Clamartu gdje je Ivan obavljao duhovne vježbe. Pročitani su Ivanovi odabrani tekstovi koje je napisao u Parizu, napose onaj o oblačenju redovnice benediktinke.

Mladi štovatelji Ivana Merza u ulici Mayet na mjestu gdje se uzdizala zgrada gdje je stanovao Ivan Merz za vrijeme svoga boravka u Parizu.

U duhu Ivana Merza

*suvremena međunarodna organizacija
katoličke mladeži*

Kada je Ivan Merz studirao u Parizu, proučavao je ondje razne katoličke organizacije i udruženja za mladež. Od svih njih najviše mu se svidjela organizacija "Croisade Eucharistique", upravo stoga jer je kod svojih članova razvijala osjećaj i pobožnost prema presv. Euharistiji. Od njih je Merz uzeo lozinku "Žrtva, Euharistija, Apostolat" i donio je u Hrvatsku, te predao Hrvatskom orlovskom savezu kojemu je bio suutemeljitelj. Od tada su po toj lozinci živjeli brojni mladići i djevojke i ostvarivali je u svome životu kao članovi katoličkih organizacija kojima su pripadali.

1960. godine prilikom jedne audijencije za voditelje i predstavnike iste organizacije tadašnji Papa Ivan XXIII. tražio je izričito od njih da promijene ime. Dapače u svome govoru, kojeg im je uputio, dao im je novo ime: "Euharistijski pokret". Poslušni Svetom Ocu oni su prihvatili novo ime i od tada se zovu EUHARISTIJSKI POKRET MLADIH.

Da je Ivan Merz poživio, sigurno bi se nastavio nadahnjivati na francuskim iskustvima i ostvarenjima kao što je to činio i za života.

Kako se ta organizacija razvijati, kako danas djeluje, prema kojim ciljevima teži, koje metode upotrebljava, vidjet ćemo iz ovoga priloga koji je izrađen prema podacima što ga je francuski Euharistijski pokret mladih - Mouvement Eucharistique des Jeunes (kratica MEJ) - ponudio za informaciju. Nadopunili smo ga još nekim našim podacima.

Što je Euharistijski pokret?

Euharistijski pokret mladih je **suvremena međunarodna katolička organizacija** koja okuplja djecu i mladež sve do odrasle dobi. Središnja stvarnost pokreta jest Euharistija koja se mladom članu pokreta predstavlja kao središte njegova kršćanskog života. Pomaže mu se da se najprije osobno izgradi u zrelog kršćanina, kako bi sudjelovao u apostolskom poslanju i postao ono što Euharistija znači: **razlomljeni kruh za druge, za novi Božji svijet.**

Gdje postoji?

Euharistijski pokret mladih djeluje u više od pedeset zemalja svijeta, gotovo na svim kontinenti-

ma. Računa se da ima preko dva milijuna članova. Navodimo samo neke od zemalja u kojima je pokret posebno razvijen:

EUROPA: Francuska, Belgija, Španjolska, Velika Britanija, Irska, Italija, Lituanija, Luksemburg, Portugal, Švicarska, Poljska, Češka, Hrvatska; - **SJEVERNA AMERIKA:** Kanada; **JUŽNA AMERIKA:** Brazil, Čile, Peru, Haiti, Mauritsansko Otočje; - **AFRIKA:** Alžir, Benin, Burkina Faso, Burundi, Kamerun, Centralna Afrika, Kongo, Obala Bjelokosti, Egipat, Gabon, Guinee, Libija, Madagaskar, Maroko, Niger, Rwanda, Senegal, Zaire, Togo, Tčad; - **AZIJA:** Izrael, Libanon, Sirija, Kuvajt, Tajland;

Mladi Francuzi - članovi Euharistijskog pokreta mladih

Kad je nastao?

Euharistijski pokret ima svoj početak još u godini 1910. kada je papa sv. Pio X. izdao dokument o čestoj i ranoj sv.pričesti kojim je omogućio da se djeca već od rane dobi mogu pričćešćivati. Da bi se ovaj papin dekret što bolje proveo u djelo pokrenuta je u Francuskoj 1915.g. katolička organizacija pod nazivom "croisade eucharistique" i to u sklopu općecrkvenog pokreta Apostolata Molitve, kao njegov prilagođeni oblik za djecu i mladež. Posebno ohrabrenje i polet pokret dobiva 1960.god. od Pape Ivana XXIII. koji mu daje sadašnje ime i od tada u svim zemljama gdje postoji djeluje pod imenom "EUHARISTIJSKI POKRET MLADIH".

Odgojni program pokreta: slaviti i živjeti Euharistiju

Svaki pokret vođen je jednom središnjom intuicijom koja daje ton i usmjeruje njegovu pedagogiju i odgojne sadržaje. Tako Euharistijski pokret temelji svoj odgojni program na Euharistiji koju se **slavi i živi**.

1. **Slaviti Euharistiju.** Euharistija je izvor i vrhunac svega kršćanskog života. Kao izvor jedinstva za naš život ona slavi s Kristom ljubav Božju za sve nas. Po tom slavljenju božanskog kruha koji se dijeli, mi smo u zajedništvu sa svima onima s kojima živimo i s kojima postajemo solidarni.

2. **Živjeti Euharistiju.** Kroz Euharistiju mi primamo Boga u našu osobnu i zajedničku povijest. Dopuštajući da nas on oblikuje, postajemo tako mi sami "kruh" za druge. To se želi živjeti u pokretu ne samo jedan sat tjedno, nego cijeli dan, cijeli tjedan i cijeli život. Stoga je Euharistija srž odgojnog programa pokreta. Ona daje polet akcijama i čini dinamičnima sve pothvate.

Tako se u pokretu priznaje da su svakidašnji život, (škola i obitelj, društveni život, aktivnosti svih vrsta) i duhovna dimenzija - neodjeljivi. Nastoji se oko odgojnog jedinstva koje obuhvaća cijelu osobu.

Četiri metodološka načela pokreta

Četiri područja usmjeruju djelovanje pokreta, od kojih svako predstavlja i jedan odgojni cilj:

1. **ŠUDJELOVANJE U ŽIVOTU** kroz **IZRAŽAVANJE** što uključuje odgoj za autonomiju i odgovornost, za zajednički život i komunikaciju.

2. **UČENJE MOLITVE** – **INTERIORIZA-CIJA**: sastoji se od odgoja za transcencenciju, te otkriće Isusa Krista.

3. **PRODUBLJENJE VJERE – FORMACIJA**: uključuje odgoj za kršćansku vjeru, te dublje upoznavanje Biblije i Crkve.

4. **OTVARANJE DRUGIMA – AKCIJA** znači odgoj za solidarnost, za angažman, za suočenje s realnošću te kršćanski apostolat.

Mladež Euharistijskog pokreta njeguje i razne rekreativne aktivnosti: izleti, taborovanja ...

Povezujući ova četiri cilja i razvijajući među njima uravnoteženi sklad, potvrđuje se identitet ovog pokreta kao **odgojni i apostolski**.

Cilj Euharistijskog pokreta možemo stoga izraziti i ovim riječima: omogućuje mladima osobnu izgradnju, rast u poznavanju i življenju kršćanske vjere kako bi mogli preuzeti ljudske i vjerničke odgovornosti u zajednici i u sredini u kojoj žive.

Vjeran svome programu i euharistijskom dinamizmu, pokret prilagođuje svoje djelovanje prih-

vačajući mlade takve kakvi jesu, u njihovoj različitosti dobi, spola, sredine i društvenog uključivanja. Pokret želi pomoći svim mladima koji se njemu priključuju da se razvijaju u zrele muževe i žene, te postanu angažirani kršćani.

Struktura pokreta i način djelovanja

Tijekom dugih godina svoga postojanja i razvoja pokret je usavršio metode svoga djelovanja **prihvaćajući i primjenjujući najnovija pedagoška načela u radu sa skupinama** kako bi se glavni sadržaji i ciljevi pokreta mogli što bolje ostvarivati.

Osnovna jedinica pokreta naziva se ekipa ili društvo, a broji između 5 do 7 članova. Posebno u mladim društvima uvijek je nazočan jedan stariji voditelj. Društva (ekipe) organizirane su prema dobnoj granici i okupljaju mlade od 9-11, 11-13, 13-15, 15-17, 17-19 godina te od 19 godina i dalje.

Svaka od ovih dobnih skupina ima svoj časopis i svoj unutarnji naziv, što varira prema zemljama u kojima djeluju. Voditelji imaju svoja udruženja i svoje časopise. Glavno sjedište pokreta jest u Rimu. U svakoj zemlji u kojoj je pokret nazočan ima svoje nacionalno vodstvo i svoju vlastitu strukturu. U samom pokretu ima dosta autonomije jer se prilagođuje prilikama naroda i zemalja u kojima djeluje.

Život i djelovanje osnovne zajednice pokreta - ekipa

Radost i vedrina što daje Euharistija odražava se u životu ekipe - osnovne zajednice pokreta

U svojoj bazi pokret djeluje kroz skupine od pet do sedam članova koje se zovu ekipe. S njima je uvijek netko od odraslih, ili koji puta i netko od starijih mladih.

Prijateljstvo i kršćansko zajedništvo intenzivno se doživljava u ekipi - osnovnoj jedinici pokreta

Ekipe - mjesto sudjelovanja. Sastanak je vrijeme života u zajednici. U klimi prijateljstva, slušanja i povjerenja mladi pričaju sve što su doživjeli kroz protekli tjedan pročitavši što su zabilježili u svoju osobnu bilježnicu. Nakon određenog vremena nastoji se "pročitati" u tim zapisima i prepoznati Božja prisutnost u životu kroz svakodnevne događaje. Ekipa tako postaje mjesto gdje svatko može otvoreno govoriti o sebi i svome iskustvu bez straha da će biti neshvaćen. Pomalo se oslobađaju iznositi svoja pitanja, probleme, strahove. Zajedno, uz pomoć odraslog, mladi se oslanjaju jedan na drugoga. - Riječi nisu jedino sredstvo izraza u ekipi. Pokret (MEJ) promiče stvaralačku aktivnost mladih u funkciji njihove dobi i njihovih mogućnosti kroz mimiku, igru, manualni rad, crtanje, pjesmu, tjelesne geste itd.

Ekipe - mjesto angažiranja. Mladi se, gledajući što se oko njih zbiva, polagano otvaraju jedni drugima. Otvaraju se svijetu koji ih okružuje. Postaju pažljivi za blize stvarnosti, kao i za one dalje. Tako postaju svjesni što trebaju u sebi i oko sebe mijenjati. Tako se mogu individualno ili u ekipi angažirati u izgradnji pravednijeg i bratskijeg svijeta na razne načine (karitas, animacija liturgijskih slavlja, itd.). Promatranje i djelovanje predstavlja dva važna vida razvoja osobe. Svatko na svojoj razini zapaža svoje mjesto koje treba zauzeti.

Ekipe - mjesto Crkve. Kroz sudjelovanje i angažman ekipa je također mjesto života i kršćanske formacije. Mladi mogu zajedno prepoznati nazočnost Božju u njihovu životu.

Kroz slušanje Božje Riječi, kroz otkriće Evandjelja, kroz iskustvo osobne i zajedničke molitve, kroz slavljenje blagdana i čitanje biblijskih tekstova, mladi rastu u svojoj vjeri.

Euharistija im omogućuje slaviti zajedno, prikazati svoja otkrića, svoja djela svoju solidarnost i zahvaliti Bogu.

Ekipe je jedna mala kršćanska zajednica u vezi sa svim ekipama pokreta kao i s cjelinom Crkve.

U ekipi svakome članu omogućava se da bude aktivan, da se izrazi na razne načine.

Život u cjelini pokreta

Godišnja tema. Svake godine nacionalna ekipa odredi temu godine što predstavlja pedagošku pomoć i dinamizam za skup aktivnosti pokreta. Ta se tema potom razrađuje mjesec po mjesec kroz časopise i prilagođuje svakom uzrastu.

Časopisi - Prva veza s pokretom je časopis. Svaki član u njemu nalazi sugestiju za život ekipe, prijedloge za refleksiju i razmjenu, ideje za osobnu i zajedničku akciju, putokaze za molitvu i čitanje Biblije, članke, svjedočanstva i drugo što daje veću otvorenost prema stvarnosti.

Časopisi francuskog Euharistijskog pokreta mladih, namijenjeni za sve uzraste, rašireni su po cijelom svijetu gdje pokret djeluje

Razne aktivnosti članova pokreta u Francuskoj

ji pronaći njihovo jedinstvo. Kroz to vrijeme stavlja se u praksu program pokreta i nastoji se živjeti s mladima iskustvo kršćanskog zajedništva.

Voditelji pokreta - Laici i svećenici redovito se sastaju u manjim mjesnim ekipama (P.E.R.L.) Zajedno izmjenjuju iskustva o svome radu. U časopisu "Partage" objavljuju članke za pomoć i refleksiju. Na regionalnom planu također se upriličuju susreti, a svakog ljeta organizira se poseban tjedni tečaj formacije voditelja.

Nacionalni kongres pokreta - Organizira se svakih pet godina. Na njemu se načini bilanca proteklog rada, te na temelju toga iskustva, kao i odazivajući se pozivima Crkve i svijeta, određuju se smjernice za daljnje djelovanje pokreta u narednom razdoblju.

Euharistijski pokret u Crkvi

Povezanost s biskupima - Kao pokret mladih u Crkvi u Francuskoj, MEJ ovisi o francuskom episkopatu. Jedan biskup je zadužen da slijedi život pokreta i u kontaktu je s vodstvom pokreta.

Na transparentu što ga drže članovi Euharistijskog pokreta mladih u Francuskoj piše: »Odskočna daska za život - ekipa MEJ (Mouvement Eucharistique des Jeunes)«

Veza s drugim pokretima - MEJ je član Apostolata laika. Prisutan je u drugim odgojnim pokretima mladih (Skauti, Fokolarini itd.).

U kontaktu s inozemstvom. MEJ podržava kontakte s drugim euharistijskim pokretima u inozemstvu. Neki imaju vlastite strukture, a drugi se direktno nadahnjuju na MEJ-u i koriste njegove časopise, koji se rasparčavaju u četrdesetak zema-lja.

I na kraju dodajmo još i ovo: Euharistijski pokret mladih (MEJ) sebe redovito naziva "un tremplin pour la vie - odskočna daska za život". Time se želi naznačiti kako sam pokret usmjeruje mladoga vjernika kršćanina da se što bolje može pripremiti i potom uključiti kao kršćanin u svijet odraslih.

Papa Ivan Pavao II. predstavnicima Euharistijskog pokreta:

Primajući u Rimu u audijenciju 1987.g. članove francuske grane Euharistijskog pokreta mladih, Papa Ivan Pavao II. im je među ostalim rekao:

"Slaviti redovno Euharistiju kao sudjelovanje u Tijelu Kristovu, ujediniti svoje prikazanje s njegovom Žrtvom, sjediniti Vaše zahvaljivanje s njegovim, to su veliki uvjeti vaše ustrajnosti u vjeri. Živeći milost crkvenog zajedništva moći ćete skupiti vaše energije da budete Kristovi svjedoci. Crkva računa s velikodušnošću mladih. Odgovorite Kristovu pozivu tamo gdje ste sada, i tamo gdje ćete biti sutra."

MEJ, MEG, MEP

Suvremena brzina života nameće zahtjev da se mnoge riječi ili nazivi koji se češće rabe izražavaju kraticama. Tako je i Euharistijski pokret mladih zavisno od zemalja u kojima djeluje izradio svoje kratice. U Francuskoj je kratica najprije načinjena i glasi MEJ što su prva tri početna slova naziva: Mouvement Eucharistiques des Jeunes. Slijedeći Francuze, talijanska kratica za pokret je MEG (Movimento Eucaristico Giovanile). Da bi se uskladilo s francuskim i talijanskim nazivom hrvatska kratica glasi MEP. To su prva tri početna slova punog naziva premda ne idu istim redoslijedom; kratica se međutim može čitati i kao: Mladež Euharistijskog Pokreta. Raspoznajni znak pisan rukom ima svoju simboliku: sugerira dinamiku i živahnost pokreta.

Sve ostale informacije o Euharistijskom pokretu mladih dobiju se na adresi Postulature Ivana Merza.

mej mes mep

Ideje Euharistijskog pokreta mladih u Hrvatskoj

Još od 1922. godine, ideje Euharistijskog pokreta mladih prisutne su među hrvatskom mladeži. Donio ih je iz Francuske Ivan Merz od tamošnje organizacije "Croisade eucharistique" koja mu se najviše svjerala zbog izrazito euharistijskog duha koji je promicala među svojim članstvom. Te su ideje nastavile živjeti u katoličkim organizacijama koje su povezane s Ivanom Merzom, najprije u Orlovstvu, a onda u Križarskoj organizaciji.

Danas su te ideje ponovno zaživjele među onim mladima koji slijede duhovni put Ivana Merza. Te su ideje postale napose prisutne nakon proslave 12. Svjetskog dana mladih u Parizu gdje su se mladi štovatelji Ivana Merza iz Hrvatske susreli s brojnim članovima Euharistijskog pokreta mladih iz cijeloga svijeta. Od njih su puno toga naučili, njihov način i metode rada su ih oduševili i s njima žele biti povezani u budućnosti kao članovi istog međunarodnog Euharistijskog pokreta mladih.

Mladi štovatelji Ivana Merza iz Hrvatske pohodili su nacionalni centar francuskog Euharistijskog pokreta u Parizu za vrijeme 12. svjetskog dana mladih. Na slici: p. Van Doren, p. Sauro de Luca iz Rima, zajedno s mladim Francuzima i Hrvatima u dvorištu Centra u Parizu.

Hrvatski biskupi o važnosti katoličkih društava i organizacija

Sa svoga zasjedanja u listopadu 1996. u Đakovu hrvatski su biskupi preporučili svećenicima da okupljaju mladež u katolička udruženja ovim riječima:

"Konstatirajući činjenicu da su mladi sve više prepušteni izazovima suvremenih sredstava zabave i da je sve manje organizacija koje se bave isključivo mladeži, biskupi također pozivaju crkvene djelatnike da započnu osnivati društva koja će promicati ideale, zdrav rast osobnosti i čudorednu čistoću mladih. Posebno se traži od župnika da mlade uključuju u katoličke organizacije." (XI. plenarno zasjedanje HBK u Đakovu, od 2. do 4. X.1996.).

Nadbiskup Josip Bozanić mladim Hrvatima u Parizu

U kolovozu mjesecu održan je u Parizu 12. Svjetski dan mladih i susret s Papom Ivanom Pavlom II. Bio je veliki događaj ne samo za crkvu u Francuskoj nego i za cijelu Crkvu. Među brojnim biskupima iz cijeloga svijeta, na ovoj manifestaciji vjere sudjelovao je i novi zagrebački nadbiskup Josip Bozanić. Svoje trodnevne kateheze za mlade Hrvate, kojih je bilo preko dvije tisuće, zaključio u petak, na Blagdan Bl. Djevice Marije Kraljice, 22. kolovoza 1997. ovim riječima: *"Neka Pariz bude početak jednog novog pokreta mladih u Hrvatskoj i BiH!"*

Euharistijski pokret može pomoći župskom vjeronauku

S ulaskom vjeronauka u škole župski vjeronauk je u mnogim mjestima došao u krizu. Mnogi svećenici se tuže da veoma teško mogu motivirati djecu i mladež da još dolaze i na treći sat vjeronauku u župu, nakon što su već imali dva sata vjeronauka u školi.

Međutim, ako bi se mladima ponudio drugačiji oblik okupljanja u župi, tj. pripadnost raznim katoličkim društvima ili pokretima, gdje oni mogu biti aktivni, gdje se mogu angažirati, te živjeti kršćansko zajedništvo, što im školski vjeronauk ne može pružiti, tada postoji veća mogućnost da ih se lakše motivira za okupljanje u crkvenom prostoru. Tako se postiže isti cilj, tj. odgoj djece i mladih u vjeri i za vjeru, samo na drugi, aktivniji i privlačiviji način.

Euharistijski pokret mladih u zemljama gdje djeluje, pokazuje upravo tu vrijednost i korist za odgoj mladeži. Plodovi naravno ne izostaju. Nedavno su provedena istraživanja među svećenstvom u Francuskoj. Statistike su pokazale da je jedna trećina današnjih svećenika proizašla iz organizacije katoličkih skauta-izviđača, jedna trećina je došla iz EUHARISTIJSKOG POKRETA MLADIH, a jedna trećina svećeničkih zvanja nastala je na druge načine.

Stope u pijesku

*Danas sam u pijesak vječnosti
utisnula svoje stope.
Sutra će vjetar zaborava načiniti
iz pijeska sag bez nabora.*

*Danas se u ogledalu bogatstva
odrazila slika mojih sinova,
a sutra će ih tama prolaznosti
skriti u svoje dubine.*

*Danas je moj život lanac
koji veže jučer sa sutra,
a onda će i njega zvijer raspadanja
svojim pandžama od budućnosti trgati.*

Ipak

*bez mene nema lanca
između prolaznosti i vječnosti.
Mala, kao zaboravljeni život
iz davnina,
velika, kao Misao
koja me za vječnost stvori*

stojim.

*Nisam, jer sjećanje je kratko,
jesam, jer Misao, koja me zamisli,*

Jest.

*Jučer sam u pijesak prolaznosti
utisnula stope svoga žića,
a danas mi je darovan
dio Neuništivog Bića.*

*Vera Valčić-Belić
Vancouver - Kanada*

MLADI UPOZNAJU IVANA MERZA

Merz i ja se poznajemo

Uistinu, Merz i ja se poznajemo. Istina, nismo se susreli jer je on umro mnogo, mnogo ranije nego što sam ja rođen, ali ipak mi se poznajemo. Čitao sam njegov "Dnevnik", čitao i iščitavao ga kao srednjoškolac. Krajem siječnja 1989.g. u Osijeku, u jednoj kršćanskoj knjižari kupio sam knjigu D.Kniewalda "Sluga Božji dr.Ivan Merz" (II. Izmijenjeno i prošireno izdanje). Činilo mi se da sam tu knjigu kupio kao što sam kupovao i druge knjige. Ali nije bilo tako. Toj knjizi sam se nakon pitanja vraćao i kasnije, čitao pojedine njene dijelove ponovo i nisu mi bili dosadni. Kasnije sam dolazio i do drugih knjiga o Ivanu Merzu koje su pisali drugi autori kao: o.Josip Vrbaneč, Dušan Žanko, o.Božidar Nagy.

Ivanov Dnevnik može se čitati i kao literarno djelo. Ta tko se samo, nakon čitanja njegovog dnevnika, neće sjetiti njegova lijepog djetinjstva u Bosni, Grete, njegovih doživljaja u Bečkom Novom Mjestu, pisama majci, Beča i Pariza.

Čitajući o Ivanu pozornost su mi privukle i katoličke organizacije o kojima ranije nisam mogao ništa ni pročitati. Kasnije sam saznao o kakvim se

to organizacijama radilo. Dobio sam potom na poklon i sve brojeve Glasila postulature "Ivan Merz"; tako sam mogao saznati da dobar glas o Ivanu i dalje traje i živi. U rijetkim odlascima u Zagreb, često sam odlazio na Ivanov grob i tražio njegovo mjesto u klupama u Svetištu Srca Isusova u Palmotićevoj ulici te gledao prozore njegove sobe na Starčevićevom domu, kao da se time sjećam svog starog prijatelja koga više nema. Tako se, eto, Ivan i ja poznajemo!

Prerana Ivanova smrt nije bila samo dobitak za njega, već i za nas. Često se sjetim onih trenutaka kada je bio nasmrtno bolestan (o tome sam samo čitao – dakako) kada je bio pitao, žrtvuje li svoj život za hrvatsku mladež, a on je tada potvrdno kimnuo glavom.

Ivan i pokret mladeži koji je stvarao, najidealniji je pokret hrvatske katoličke mladeži, kako je svojevremeno o njemu napisano. Isti taj pokret se nastavlja i živi u nastavljačima Ivanova rada i žrtve života; time njegove žrtve postaju plodonosnim, živim – prisutnima među nama.

Vinko Juzbašić, student

Ivan pokazuje put k Suncu

Učenici prvih i drugih razreda Druge gimnazije u Osijeku, čitali su malu biografiju o Ivanu Merzu. Zamoljeni su bili da zapišu svoje dojmove od kojih neke ovdje donosimo. Čista i sveta Ivanova duša ostavlja veliki trag na dušama mladih koji traže ideale i putove osmišljenja svoga života.

Sjajna zvijezda na zemlji

Moram priznati da sam čitanjem kratke biografije o Ivanu Merzu osjetila potrebu za boljim kršćanskim životom. Izuzetno mi se sviđa odlomak iz njegova dnevnika: "Htio bih biti ponizan, silno ponizan! Svu onu prirodenu oholost uništiti i ponizno težiti za istinom, samo zbog te same istine". Sav Ivanov život bio je zapravo jedna sjajna zvijezda na zemlji, koja je svojom treperivom svjetlošću isijavala ljubav, toplinu i osjećaj bezgrešnosti.

Marinela Radojčić

Živjeti boljim životom

Kroz opis njegova života i djelovanja, osjetila sam kako bih i ja trebala živjeti nekim boljim živo-

tom i činiti što više uzornih djela, pomagati, svaki dan moliti i sačuvati vjeru u Boga.

Sanja Vakanjac

Trebao je biti proglašen svecem još odavno

Svojom hrabrošću žrtvovao je sebe za sve nas mlade koji tako griješimo u životu, a onda kad pročitaš ovakvu knjižicu, kao što je ova, otvori ti oči pred Bogom i ljubav prema Ocu je još veća. Zato treba zahvaliti Ivanu Merzu na njegovoj žrtvi zbog nas i mislim da je trebao biti proglašen svecem još odavno. Najviše od svega dojmila me se njegova borba za kršćanstvo i preobraćenje njegovih roditelja. Kad bih trebala pisati o njemu sve što me se dojmilo ne bi bilo dovoljno puno listova i riječi jer on je jedinstven. Zato umjesto toliko na-

pisanog rekla bih samo ovo: svi bi trebali biti poput Ivana Merza. – *Marija Galinec*

Sve uronjeno u Božju volju

Osobno mi se kod Ivana najviše sviđa to što je na sve gledao kao na nešto što je uronjeno u Božju volju i što mu ništa nije bilo tako "crno" kao što se činilo. Voljela bih kada bi ljudi imali takvo gledanje na svijet. – *Marija Garić*

Nešto se u meni prolomilo, promijenilo

Njegova ljubav i žarko iščekivanje da primi Isusovo Tijelo, Pričest, mene je stavilo na muku. Prvi put sam se tada čitajući upitala: Da li se i ja radujem kao Ivan Pričesti, ili idem samo zato jer mi je pričest prošla u naviku. Zastidjela sam se i priznala da sam sebična, jer Njemu ne posvećujem svoje slobodno vrijeme i ne razgovaram s Njime preko Pričesti. Od tog trenutka, kad sam pročitala kako je Ivan primao Pričest, nešto se u meni prolomilo, promijenilo. Nisam više ja, predala sam se Njemu. Sada znam razmišljati, znam da imam Prijatelja, kakvog na ovoj zemlji neću naći. Prijatelja koji je uvijek uz mene. – *Silvia Bago*

Učenice 2. razr. II. gimnazije iz Osijeka impresionirane su likom Ivana Merza.

Sviđa mi se njegov način razmišljanja o Bogu

U tekstu kojeg sam pročitala sviđa mi se njegov način razmišljanja o Bogu, vjeri, njegova žrtva za hrvatsku mladež, te njegova velika želja za primanjem sv. Pričesti. – *Bojana Čutek*

Ima prekrasne misli o životu

Čitajući ovu malu knjižicu o Ivanu Merzu zaista sam se uvjerila da je zaslužio da postane svetac. On ima tako prekrasne misli o životu, o Bogu o svemu. Ja mislim da bi nama mladima i svim ljudima dobre volje Ivan Merz trebao biti ideal i uzor. I da se barem malo ugledamo u njega. – *Ana Fumić*

Poticaj na duboko razmišljanje

Čitajući ovu brošuru neke su me stvari navele na duboko razmišljanje. Kako neki čovjek može toliko svoj život posvetiti Bogu, toliko vjerovati u Njega i težiti usavršavanju svoje vjere? Taj čovjek mora biti jako ponizan, a Ivan Merz to jest. Pravi je primjer kako bi trebao izgledati ljudski život na zemlji. Služiti drugima kao što je Isus služio nama.

Andrea Delić

Unutarnja borba prevladana vjerom

Posebno mi se sviđa njegova rečenica: "Postoji li Bog? Ne molim li se fantomu svoje mašte?" Točno se vidi da u njemu vlada unutarnja borba koju kasnije prevladava vjerom u Boga.

Ivan Žubac

Puno propustila što ga prije nisam upoznala

Priznajem, nikada prije nisam čula za Ivana Merza i vidim koliko sam propustila. On je jedan od onih koji zaslužuju posebno sjajno mjesto u našoj Crkvi i u našim srcima. – *Ana Marković*

Svatko se može pronaći u njegovu životu

Zbilja mu se divim zbog te velike njegove žrtve i sveg njegovog odricanja započetog još u najranijim danima života. Sviđa mi se i to što svatko može sebe pronaći u toj knjižici jer se i Merz u svom životu susreće s pitanjima i problemima koje susreće i današnja mladež. – *Nataša Ibrić*

U moju dušu prodrlo svjetlo koje kao da me pročistilo

Kada sam pročitala knjižicu, zamislila sam se i osjećala sam se nekako čudno; kao da je u moje tijelo, u moju dušu prodrlo neko svjetlo, kao da me nešto pročistilo. "Hvala Ti, orle Kristov, što si nama pokazao put k suncu!" jest rečenica koju ću dugo pamtiti jer izražava ono što sam osjećala, tj. da je nešto prodrlo u moju dušu. Mislim da je to bilo sunce koje nam je Ivan svojom ljubavlju i vjerom prema Kristu pokazao. – *Mirna Đeri*

U njegovu životu pronalazimo svoj život

Knjiga je na mene ostavila jak utisak. Čitajući je kao da sam sama proživljavala svaki taj djelić. Uli-la mi je hrabrost, a i povjerenje da ustrajem u vjeri i traženju svega onoga što je Ivan pronašao u Isusu. Naročito mi se sviđaju njegova razmišljanja o vjeri i svijetu koji nas okružuje. U ponekim njegovim zapisima kao da su zapisane moje misli, moja shvaćanja, moje molitve. Isto kao i Ivan, tijekom ovog domovinskog rata i ja sam se okrenula vjeri kao vrijednosti koja pobjeđuje zlo oko mene. Tek u ratu sam shvatila koliko mi vjera znači, a ova knjiga je tu vjeru još produbila. U tamnim i hlad-

nim noćima znala sam satima moliti za sve moje bližnje i vrijeme provoditi u razgovoru s Bogom. To mi je uvelike pomoglo, oslonila sam se na Boga, na njega koji je uvijek tu kad ga trebam. Hvala Ivanu Merzu na svemu, na tome što u njegovom životu pronalazimo svoj život, u njegovoj težnji našu težnju, u njegovoj molitvi našu molitvu. Slijedit ću njegov put, put Kristu, PUT K SUNCU.

Vlatka Đurić

Na jednostavan način objasnio svoju ljubav prema Kristu

Iz njegova primjera zrači nešto neopisivo što sa nevjerovatnom lakoćom prodire u srce, te mi se čini tako blisko da zamalo pomislim da sam poznavala toga čovjeka, kao da sam nekako u djeliću sekunde upoznala nešto nevjerovatno poznato i blisko! Ne znam kako je Merz uspio na tako jednostavan način objasniti svoju ljubav prema Kristu, koju je osjećao u svojoj duši! A ova knjižica je na pravi način, jednostavno objasnila kako se treba postaviti prema onome što osjećamo u srcu, te dala poticaj da to nešto počnemo provoditi u život po uzoru na Merza! Usudila bih se usporediti Ivanov život s konkretnim putokazom za nas mlade.

Martina Bilić

Sav usmjeren na Isusa Krista

Ova knjižica o Ivanu Merzu jako me se dojmila jer si nisam mogao ni zamisliti da neki čovjek ima toliku vjeru u Boga i da sav svoj život usmjeri na vjeru u Isusa Krista. – *Stjepan Levak*

Shvatila sam što znači prava vjera i pravi vjernik

Nakon nekoliko pročitanih stranica Ivanove biografije pojavilo se zanimanje i volja, ali i razumijevanje s kojim sam čitala ovu knjigu. U ovoj sam knjizi spoznala što znači biti pravi vjernik. Shvaćam i koliko je moja vjera slaba. I na kraju želim reći koliko je meni pomogla ova knjiga da shvatim što znači prava vjera, i potaknula me da makar na neki način upotpunim svoj vjerski život. – *Iva Brezovac*

U svemu je gledao Svevišnjega

Čitanje ove knjige još je više produbilo moje mišljenje da se ljudi rađaju s pozivom. Pravi apostoli se s njim rađaju. Ono što me zasigurno najviše dirnulo jest mogućnost Ivana da u svemu, svakoj pojavi, događaju i osobi vidi Svevišnjega.

Domagoj Hajduković

U njegovim riječima kriju se i moja razmišljanja

Iznenadilo me to što je Ivan kao mladić bio vrlo svestran, bavio se raznim sportovima, što govori o

njegovom otvorenom karakteru. Najviše su me se dojmila njegova razmišljanja o Isusu: “Kolika je ljubav Njegova kad Neizmjernost, daje nama malenima i ništavnima sebe na blagovanje.” Osjećam da mi je tako blizu, kao da se u njegovim riječima kriju i mnoga moja razmišljanja i htijenja. Iznenadilo me što Ivan pridaje veliku važnost Papi i Crkvi, jer o tome ja baš nisam puno razmišljala. Tek sada shvaćam koliko je pogrešno na to zaboravljati i zapostavljati ta dva vrlo bitna elementa.

Margareta Zdelar

Osjećaš da si jedan od njegovih prijatelja

Nakon što se malo prolista ova knjižica, postaneš zainteresiran i nešto te vuče da ju pročitaš. Zato sam je pročitala. Svaki je život na neki način zanimljiv, ali život Ivana Merza ne samo da je zanimljiv, nego je posvećen za dobro i bolji svijet. Čitavši knjigu uživiš se i dobiješ dojam da se nalaziš u vremenu kada je živio Ivan Merz, da si jedan od njegovih prijatelja i gledaš kako se zalaže i pomaže bližnjemu. – *Bojana Banjanin*

Zalagao se za ravnopravnost žene

Proučavajući tekstove o životu i djelovanju Ivana Merza i moj je život okrenuo novu stranicu. Za mene je čitanje njegovih tekstova bio neopisivo nov i čaroban doživljaj, koji me prije svega naveo na duboko razmišljanje o životu današnjih generacija, a najviše o sebi samoj. Vrlo me ugodno dirnulo i to da se Ivan Merz zalagao i za žensku mladež, jer sam u jednom manjem gradu Hrvatske doživjela veliko razočaranje zbog jedne crkvene osobe koja je mislila da je ženama mjesto u kuhinji i da se ne bi trebale miješati u “izvan-obiteljske poslove”. Drago mi je da je jedan od onih koji su se borili za ravnopravnost žena bio i Ivan Merz. Na kraju mogu reći da je Ivan Merz za mene osoba koja se ne zaboravlja i koja uvijek živi među nama u svjetlu Gospodnjem. – *Martina Demirović*

Djela oduševljavaju

Moram reći da su me djela Ivana Merza oduševila. Jako mi se sviđjelo kako je odgovorio kada su mu postavili pitanje zašto ljubi Katoličku Crkvu i Papu.

Sanja Vučević

Nešto lijepo i sveto

Dojmilo me se to kako je govorio o Bogu, hvalio Ga, divio se, osjećao je da njegov život pripada Bogu. Dojmilo me se i to što je Ivan dao svoj život za hrvatsku mladež. Otkrivajući njegovu dušu spoznali smo nešto lijepo i sveto što daje čovjeku motiv za molitvu.

Maja Kožul

Ivanov dnevnik

U knjižici su mi se najviše sviđjeli isječci iz njegovoga dnevnika iz kojega uočavamo njegove osjećaje, razmišljanja, kako se kroz godine mijenjao. – *Martina Cangajst*

Ivanova pitanja i traženja ohrabruju

Njegove misli, iako potpuno posvećene Bogu, ipak sadrže i mnoštvo pitanja koja si mladi i danas postavljaju. Tako i mi danas tražimo “sebe” i “sebe u vjeri” poput Ivana. Zato se i ja zajedno sa svojim vršnjacima pronalazim u Ivanovim riječima: “Moja vjera izgleda da slabi” Često se čovjek u mladosti pita: vjerujem li zaista i u što vjerujem? No upravo nam kasnije Ivanove riječi daju odgovor na to pitanje. Jedna od najljepših Ivanovih misli jest ova: “Dan što ga čovjek posveti drugom nije nipošto gubitak već dobitak.” – *Paula Stojčević*

Učenicice 2. razr. II. gimnazije iz Osijeka sa zanimanjem su čitale biografiju Ivana Merza

Otvaraju nam se novi pogledi i ukazuje se novi put

Čitajući ovu knjižicu o Ivanu Merzu zaredali su se mnogi osjećaji. Prije svega to su osjećaji divljenja zbog njegove tako velike predanosti Isusu Kristu Uz pomoć ove Ivanove biografije otvaraju nam se neki novi pogledi na život, nek nova shvaćanja, i ukazuje nam se pravi put, put prema Isusu Kristu. *Suzana Agotić*

Sigurnost u vječnu Ljubav

Divim se Ivanovoj hrabrosti kojom je išao u smrt, bez straha i neizvjesnosti, siguran da će postići vječnu ljubav, kojoj je posvetio svoj cijeli život. *Boris Brezak*

Vodič mladima kroz život

Knjiga o Ivanu Merzu mi se jako sviđa zato što nam otkriva njegovu dušu u kojoj djeluje Božja mi-

lost. Ova knjiga može biti vodič mladima kroz život, zato jer je Ivan Merz onaj koji mladima pokazuje put k Isusu Kristu – svjetlu svijeta i suncu života. – *Katarina Serdarušić*

Merz i Bog

Cijela ova knjižica me se jako dojmila. U njoj cijeloj vidimo povezanost između Merza i Boga.

Gabrijela Poljak

Kroz svoje misli pokazao nam svoju vjeru

Svidjele su mi se mnogo njegove misli kojima nam je pokazao svoju vjeru. U mojim godinama, kada je bio rat, jedina mi je utjeha bila crkva, klupica i knjiga. Mi smo mu zahvalni što nam je pokazao put k Suncu. – *Kristina Martinović*

Životno zvanje - širenje vjere

Najviše mi se sviđjelo njegovo životno zvanje koje je bilo širenje katoličke vjere u mladih. On se potpuno dariva Kristu kao laik načinivši zavjet vječne čistoće. – *Vjekoslav Kovačević*

Čovjek nad ljudima

Nakon pročitane knjige jednostavno ostajem bez riječi. Ivan je u pravom smislu riječi čovjek nad ljudima. Dojmila me se njegova jednostavnost života, želja za naukom, svakodnevna molitva, poniznost - *Vjekoslav Duk*

Život - žrtva

Ivan Merz nam otkriva svoju veliku ljubav prema Bogu i to svojim mislima, perom, riječju i govorom. Najljepš citat mi je: “Život nam mora biti žrtva, da mnogo lijepoga ni ne gleda.” – *Kristina Habschied*

Ovaj život živio za onaj drugi na nebu

Najviše su me se dojmile njegove odluke o svome životu koje je učinio u Parizu. Ovaj život živio je za onaj drugi na nebu. Shvatio je da veličina čovjeka ne ovisi o znanju, već o moralnim osobinama, odnosu prema bližnjima i Crkvi.

Sunčica Jurišić

Proslave Dana Ivana Merza

Banja Luka 1991.

Tek naknadno, zbog ratnih stradanja, doznali smo da je 1991.god. održana proslava Merčevog dana u Banja Luci. Bila je to posljednja proslava prije izbijanja rata koji je poharao Bosnu i Hercegovinu. Na to nas je upozorila, sada već pokojna, velika štovateljica Ivana Merza gospođa Ivanka Batušić. Donosimo njezin kratki izvještaj što ga je poslala postulatoru kauze Ivana Merza.

“Ivanova proslava 10. V. 1991. je lijepo prošla. Na početku sv.Mise pročitao je Vaš

pozdrav. Zatim, nakon propovijedi o Merzu, koju je znalački izrekao naš vlč. Mile dr. Aničić (biskupov kancelar) mladi su čitali recitacije. Zatim su dvoje mladih naizmjenice čitali “Naš dobri brat Ivan” od M.Preisler. Lijepo je odgovarala ova recitacija, jer je i našim dragim gradom hodao Ivan. Katedralni zbor je pjevao “Volim ovaj grad”, a molitve u sv.misi su sve bile povezane za Ivana. Poslije sv.mise je Karmela sa svojim bibliotekarima i drugim mladima, koji su se pridružili, proslavili godišnjicu biblioteke “Ivana Merza”.

Proslave u Zagrebu

1995.

Blagoslov brončanog reljefa Ivana Merza u Osnovnoj školi u Zagrebu koja po njemu nosi ime

Ravnatelj prof. Ivica Đaković i župnik o. Rudolf Koprak prigodom blagoslova reljefa Ivana Merza

Raznim manifestacijama obilježen je Dan Ivana Merza, 10.svibnja 1995. u Zagrebu. Bila je to 67. obljetnica smrti slugu Božjega. U Osnovnoj školi koja od prethodne godine nosi ime slugu Božjega Ivana Merza, otkriven je i blagoslovljen brončani reljef Ivana Merza što ga je izradio akademski kipar Ante Starčević.

Reljef je blagoslovio župnik župe Srca Isusova o.Rudolf Koprak.

Na svečanosti otkrivanja i blagoslova reljefa bio je nazočan ravnatelj škole prof. Ivica Đaković, autor reljefa Ante Starčević, postulator o.Božidar Nagy, predstavnik Ministarstva kulture i športa g.Stjepan Lice, i dr.Petar Kraljević. Svečanosti su potom prisustvovali nastavnici škole i učenici koji su izveli i prigodni program. Brončani reljef nakon pozdravnog govora otkrio je g.Stjepan Lice. O Ivanu Merzu govorio je ravnatelj škole prof. Ivica Đaković koji ga je postavio za uzor katoličkog odgojitelja roditeljima i učiteljima. Nazočne je pozdravio i predsjednik

VKB-a dr.P.Kraljević. O nastanku ovog brončanog reljefa govorio je postulator o.Božidar Nagy koji je dao idejnu zamisao za izradu reljefa. Akademski kipar Ante Starčević govorio je o sadržaju na kojem je Ivan Merz prikazan kako povezuje Hrvate s Rimom. U ruci Merz drži knjigu papinskih enciklika i crkvenih dokumenata čime se željela naglasiti Merčeva velika vjernost učiteljstvu Crkve i njegovo nastojanje da se ideje učiteljstva prošire u katoličkoj javnosti. Ostali elementi koji su stavljeni na reljef ilustriraju značajne momente iz života Ivana Merza. Original ovoga reljefa nalazi se u Rimu, na ulazu u Dom hrvatskih hodočasnika koji nosi naziv po Ivanu Merzu. Postulator o.Nagy govorio je zašto je hodočasnički Dom u Rimu dobio naziv po Ivanu Merzu. Radi se o ispunjenju zavjeta Ivanu Merzu, koji je svojim nebeskim posredovanjem pomogao da se pothvat Doma moga ostvariti.

Svečana akademija za Dan Ivana Merza koji se slavi kao Dan škole koja po njemu nosi ime u Zagrebu

Poslije podne je u obližnjem Domu hrvatske vojske održana svečana akademija u čast Ivanu Merzu. Kako je Osnovna škola "Dr.Ivan Merz" istoga dana slavila i svoj Dan škole, program akademije izveli su učenici iste škole.

Navečer u 19 sati, u Bazilici Srca Isusova, biskup Marko Culej predvodio je koncelebriranu svetu misu prigodom 67. obljetnice smrti Ivana Merza i izrekao je prigodnu propovijed.

Dana Ivana Merza obilježen je i u Karlovcu i u Ludbregu. (Opširnije o tome vidi: Križ, br. 2, 1995., str. 12-13.)

1996.

Cijela 1996. godina bila je u znaku jubileja Ivana Merza, tj. njegove stote obljetnice rođenja, koja je sva bila usredotočena u jesen, u blizini samoga datuma Ivanove obljetnice, 16.XII. Stoga je njegov dan, 10. svibnja, proslavljen skromnije. U Bazilici Srca Isusova služena je koncelebrirana sv.misa koju je predvodio biskup Marko Culej u koncele-

braciji s dr. Stanislavom Vitkovićem i drugim svećenicima.

1997.

U Bazilici Srca Isusova u Zagrebu svečanom je misom u subotu 10.svibnja proslavljena 69.obljetnica smrti sluge Božjega, dr.Ivana Merza. Koncelebriranu misu, uz oce isusovce, predvodio je vlč.Boris Balentović, vicerektor Nadbiskupskog bogoslovskeg sjemeništa. Vlč.Balentović prikazao je u homiliji dr. Merza kao osobu zahvaćenu Duhom Svetim, jer je sve što je nosio u srcu darovao Crkvi. Njegovo geslo: "Žrtva-Euharistija-Apostolat" i "Ili katolik ili ništa", jasno govore da je već onda osjetio potrebu za reevangelizacijom i htio je odgojiti naraštaje hrvatske mladeži da budu kao stijena jer za širenje Kraljevstva Božjega potrebni su mladi. U svako doba mora se živjeti kršćanski, a grijeh je uvijek uzrok krize i zato se zalagao za apostolat primjera, a ne samo riječi, naglasio je vlč.B.Balentović. Nakon sv.mise održana je zajednička molitva na Merzovu grobu.

IVAN MERZ

o apostolskom djelovanju

U svome apostolskom nastojanju Ivan je razradio taktiku i izradio načela kako raditi u apostolatu i spašavati duše. Ta svoja načela iznio je u članku "Sticanje podmlatka" U stvari, u njemu je indirektno opisao sebe i svoj način djelovanja.

Temelj našega apostolskog rada leži u našem odnosu k Isusu koji u nama mora živjeti

Onaj koji želi spasavati duše drugih, mora ponajprije znati kako će spasavati svoju vlastitu dušu... Temelj našega apostolskog rada i uspjeha leži prema tome u nama samima, u našem odnosu k Isusu, koji u nama mora živjeti. Izobrazba našega uma i volje i čuvstva preduvjet je našega rada izvan naših redova u kojima želimo djelovati.

Koja su, dakle, svojstva da se ponajprije sami izgradimo? To je dnevna jutarnja meditacija, često prisustvovanje sv. misi i primanje sakramenata, dnevno ispitivanje savjesti i dnevno čitanje duhovnog štiva. Činimo li to, to će Isus u nama sve više i jače živjeti, razumjet ćemo bolje smisao života i ekonomiju spasa i uvidjet ćemo s kojom ljubavlju naša Ljubav - Isus - ljubi svaku pojedinu dušu. Zato što Isus čezne i strepi za svakom pojedinom dušom, jer je ona stvorena za vječno blaženstvo, to se ta čežnja za dušom naših bližnjih prenosi od Isusa na nas i u nama se

rađa želja da stavimo u Isusov naručaj sve te duše za koji su one i stvorene.

Duša našega bližnjega - predmet od neizmjerne vrijednosti

Mi smo čvrsto odučili da ćemo s Isusom nastojati osvojiti dušu ovoga ili onoga. Prvi smo korak učinili već time što smo našu vlastitu slobodu stavili u službu Isusove volje. Drugi je korak naš osobni saobraćaj s našim drugovima. U svakoj zgodi posve nehoteći mora iz nas strujiti onaj nadnaravni mir, ono počivanje u Bogu čiji smo mi sudionici. Mi ćemo u duši našega bližnjega, koji nije naš pristaša, razmatrati jedan predmet od neizmjerne vrijednosti. On bi se poput stakla razbio kad bismo ga neizgodno primili. Budimo zato oprezniji; budimo puni milosrđa i strpljivosti s našim protivnicima; u svakom času oni moraju biti svjesni da mi u njima ljubimo nešto, čiju vrijednost oni sami ne spoznaju, i da smo im spremni pomoći u najneznatnijim, kao i najznatnijim stvarima.

gdje je onaj svjetionik koji svojim zrakama obasjava cijelu zemlju.”

Vijesti iz Postulature

Pariz

Vicepostulatura I.Merza

Za potrebe što uspješnijeg odvijanja postupka za beatifikaciju slugе Božjega Ivana Merza, Postulatura Merčeve kauze imenovala je 2.veljače 1996. još jednog vicepostulatora, i to za francusko jezično područje sa sjedištem u Parizu. Novi vicepostulator je gospođa Ivanka Jardin, profesorica u Hrvatskoj dopunskoj školi u Parizu i koordinator za hrvatske dopunske škole u Francuskoj. Prema propisima u mjestu gdje je Sluga Božji duže boravio može postojati vicepostulator, a tu službu može vršiti i vjernik laik. Dr.Ivan Merz boravio je na studiju u Parizu od 1920. do 1922. g. i ima još uvijek uspomena na njega iz toga razdoblja. Služba vicepostulatora u Francuskoj sastojat će se u prikupljanju daljnjih podataka o Ivanu Merzu iz pariškog perioda njegova života i u promicanju poznavanja njegova svetačkog života među francuskim vjernicima.

Poljska

List o Merzu

Već petu godinu u Poljskoj izlazi list posvećen Ivanu Merzu pod naslovom: “Rycerz krzyza białego – Vitez bijeloga križa”. Dosada je izašlo ukupno 15 brojeva. Uređuje ga i izdaje veliki štovatelj Ivana Merza Jozef Staszkwian, koji je već mnogo učinio za promicanje Merčeva poznavanja i njegova štovanja među Poljacima. Preveo je brojne tekstove o Ivanu Merzu na poljski, među njima i njegovu biografiju za čije se objavljivanje vrše pripreme. U ime Postulature ovime najsrdačnije zahvaljujemo g.Staszkwianu na njegovom zauzimanju za promicanje poznavanja i štovanja Ivana Merza među Poljacima.

Kutina

Obiteljsko savjetovalište pod zaštitom Ivana Merza

Na poticaj časne sestre Anđele Golub, iz Družbe Klanjateljice Krvi Kristove i uz njezinu nesebičnu stručnu pomoć, dana 5.rujna 1994.g. u

Č.s. Anđela Golub govori na otvorenju Obiteljskog savjetovališta u Kutini

Međunarodnoj godini obitelji osnovano je Obiteljsko savjetovalište u Kutini “Ljubav, život, radost, obitelj” pod zaštitom dr.Ivana Merza.

Svečano je otvorenje i blagoslov Savjetovališta bilo 13. rujna 1994. g. Blagoslovio ga je vlč. Marko Majstorović uz asistenciju domaćeg župnika, vlč. Željka Slonjšćaka. Svečanom otvorenju prisustvovao je vlč. Dragutin Toplak iz Osekova, predstavnik županijske i lokalne vlasti iz Siska i Grada Kutine, ravnatelj Osnovne škole, akademski slikar prof.Ivan Milat, koji je poklonio sliku Ivana Merza Obiteljskom savjetovalištu, zatim djelatnici Centra za socijalnu skrb Kutine i ostali građani.

Kao potpora Obiteljskom savjetovalištu osnovana je 8.rujna iste godine na blagdan Male Gospe Molitvena zajednica za građane Kutine, također pod zaštitom Sv.Obitelji i Sluge Božjega dr.Ivana Merza.

Prvi suosnivači i djelatnici Obiteljskog savjetovališta, koji inače svoje usluge daje potpuno besplatno, jesu: č.s.Anđela Golub, viša medicinska sestra i dipl.teolog; Ana Šušnjara, socijalna radnica i ravnateljica Centra za socijalnu skrb; Ana Šiprak soc.radnica; Nada Jurić, soc.radnica; Vera Kovačević, soc.radnica; Dražen Kovačević, psiholog; Željka Mastilica, dipl. pravnik; Jadranka Cvrtila, upravni pravnik.

Obiteljsko savjetovalište ima ove djelatnosti: rad s obitelji kod kuće i u savjetovalištu, očuvanje braka, briga za trudnice i nerođenu djecu, prirodna zaštita zdravlja žene, primjena Billing-sove metode, zaštita zlostavljanih osoba, pomoć ovisnicima, duhovno-moralna i materijalna pomoć obitelji. Osim gore navedenih djelatnosti Obiteljsko savjetovalište “Dr. Ivan Merz” organizira svakoga mjeseca po jednu tribinu za građane Kutine, o temama i problemima vezanima uz obitelj.

Hamilton, Kanada**Lik I. Merza na hrvatskoj crkvi**

Nakon Essena u Njemačkoj još je jedna hrvatska crkva u dijaspori ovjekovječila lik Ivana Merza u svojim prostorima. Radi se o hrvatskoj crkvi u Hamiltonu, u Kanadi. O tome nam javlja 25. ožujka 1996. G. vlč. Franjo Višaticki.

“Naša je crkva slavila 25. godina od kako je sagrađena. Tom je prilikom naš župnik, preč. g. Marijan Mihoković, poduzeo preuređenje. Među ostalim, crkva je ukrašena novim prozorima-vitrajima. U svećeničku sakristiju su ušli kandidati za oltar, kard. Stepinac i dr. Merz, a u ministrantsku već kanonizirani sv. Nikola Tavelić i sv. Leopold Mandić. Dr. Merz je ušao u uži izbor jer je istaknuti katolički laik, odgojitelj mladeži i čovjek velike liturgijske duhovnosti. Vitraj Ivana Merza izradio je akademski kipar i slikar g. Mihovil Štebih. Vitraje su darovali u crkvi pojedinci ili obitelji. Ovaj lik Merza darovalo je nekoliko obitelji iz Banja Luke, okolice, te njihovi prijatelji. Njihova su imena: Josip i Ljiljana Hejpeter, Pavo i Branka Matić, Mato i Dragica Josipović, Veselko i Jelena Rezo, Stanko i Ružica Rezo, Pero i Dobroslavka Mandić, Ondina Rezo, Ante i Ana Žužul.”

Postulatura Ivana Merza ovime zahvaljuje župniku, preč. M. Mihokoviću, te vlč. F. Višatickom, kao i darovateljima što su na ovaj način učinili prisutnim Slugu Božjega Ivana Merza među hrvatskim iseljenicima!

Zagreb**Rektorova nagrada za rad o Merzu**

Boris Bobok, student na Fakultetu za Fizičku kulturu Sveučilišta u Zagrebu izradio je 1995. god. pismeni rad pod naslovom: ZNAČAJ I ULOGA DR. IVANA MERZA U HRVATSKOJ NEKAD I DANAS. Mentor mu je bio doc. dr. Zoran Žugčić. Rad je nagrađen rektorovom nagradom za 1995. godinu. U svojoj radnji autor obrađuje ove teme: 1. Porijeklo i školovanje dr. Ivana Merza; 2. Katolička akcija i Hrvatski orlovski savez u životu dr. Ivana Merza. 3. Tjelovježba kao sastavni dio Orlovstva. U svome radu autor na 2. str. piše: “Zapitajmo se malo i pogledajmo našu današnju hrvatsku mladež. O tomu se ne treba puno pisati, sve se zna. Zna se da je droga došla već i u osnovne škole, zna se da je alkohol opće društveno zlo, sida ali zanimljivo je da svi bojažljivo tome pristupamo, a poduzima se malo ili nimalo. Svi mislimo: ‘Ma neće valjda moga sina, moga brata, moga oca.’ Kroz ovaj rad bit će prikazan program hrvatske mladeži koji je vođen Hrvatskim Orlovskim Save-

zom i Katoličkom Akcijom u godinama na početku ovoga stoljeća kao i ponovno radanje tih organizacija dolaskom demokracije u Hrvatsku. Cilj ovoga rada je predstaviti također osobu dr. Ivana Merza, njegov značaj i ulogu u kojem je djelovao.”

Rad je također zamišljen da dade prijedloge i sugestije, da se na temelju prošlih iskustava u radu s omladinom što je provodio Ivan Merz, izrade programi za odgojni rad s mladeži te bude i preventivno sredstvo protiv mnogih zastranjenja i zala koja djeluju na današnju mladež.

Autor ovoga rada, Boris Bobok, bio je jedan od dvoje odabranih mladih iz Hrvatske koji su sudjelovali u Forumu mladih koji je prethodio 12. svjetskom danu mladih u Parizu. Njegova slika objavljena je na prvoj stranici Glasila katoličke mladeži “MI” br. 9, 1997. a intervju s njime o njegovim dojmovima na tom velikom svjetskom skupu mladih objavljen je u istom broju lista.

Daruvar, Osijek**Maturalni radovi o Ivanu Merzu**

U školskoj godini 1996./97. na dvije gimnazije u Hrvatskoj obranjena su veoma uspješno dva maturalna rada posvećena Ivanu Merzu.

Danijela Golubić iz gimnazije u Daruvaru napisala je i obranila svoj maturalni rad čija tema glasi: “Dr. Ivan Merz i Katolička Akcija u Hrvatskoj između dva svjetska rata.” Mentor joj je bio prof. Vjenceslav Herout. U predgovoru svoje radnje Danijela piše: “U vremenu u kojem svi govore da nemaju vremena teško se odlučiti pisati svoj maturalni rad o čovjeku koji je imao vremena za sve. Ivan Merz bio je svjestan da ne može promijeniti svijet, ali da može promijeniti čovjeka, da mu može pomoći da ne gubi nadu, da ne očajava i da snagu potraži u vjeri.”

Drug maturalni rad napisao je **Marin Skender** iz 2. gimnazije u Osijeku pod vodstvom svoga vjeroučitelja o. Božidara Nagya. U svome radu autor je obradio lik i djelo Ivana Merza. U zaključku, nastavljajući na razmišljanju Dušana Žanka, autor kaže: “Ime Ivana Merza može se ubrojiti među one koji nisu ušli u svijet svojih suvremenika ni dramatskom borbom obraćenja, ni čudesnim, iznenadnim bljeskovima milosti, ni stravičnim protestima, ni vikom na sve trulo oko sebe. A ipak, Merz se uvukao i usjekao kao klin u duše svojih suvremenika, ali i svih ostalih koji su bar malo upoznati s njime. Svojim načinom življenja i djelovanja Ivan Merz je postao simbol izvjesne duhovne orijentacije i kamen medaš hrvatskog katolicizma.”

USLIŠANJA – ZAHVALE

Zahvala za desetogodišnje postojanje Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu

Prigodom desete obljetnice ustanovljenja Doma hrvatskih hodočasnika "Dr. Ivan Merz" u Rimu 1987.-1997. Uprava Doma (Comitato Domus Croata) ovime javno zahvaljuje Slugi Božjemu Ivanu Merzu za njegovo nebesko posredovanje u sretnom ostvarenju ovoga pothvata. Preporuča mu se i nadalje da svojim zagovorom pomaže te Dom može ispunjavati svrhu za koju je ustanovljen i da bude trajno u službi duhovnog dobra hrvatskih hodočasnika. - *Odbor Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu*

Ponovno ozdravila i dobila posao

Godinu dana tražila sam posao i nisam ga mogla naći. Prije dva mjeseca izmolila sam devetnicu Ivanu Merzu da dobijem posao i evo prije tjedan dana neočekivano sam ga dobila. Također zbog oskudice teško sam se razboljela. Nisu mi mogli utvrditi uzrok bolesti unatoč brojnim pretragama. Ponovno sam izmolila Ivanu Merzu devetnicu i evo nakon mjesec dana ja sam na svojim nogama. Prije par dana jedva sam mogla preći 500 m. Sve mi je bolje i bolje. Znam da je molitva urodila plodom. Nadam se da će ova moja ispovijest pridonijeti beatifikaciji dr. Ivana Merza. - *Emica Barišić, Gromačnik, Sl. Brod.*

Sretno položila sudbonosni ispit

Ponovno vam pišem u povodu novog uslišanja moje molitve kod Boga, a po zagovoru Ivana Merza. Izmolila sam devetnicu za polaganje meni najvažnijeg ispita u životu, od kojeg mi je ovisio posao. Naučila sam ga za vrlo kratko vrijeme, jer sam nakon molitve osjetila posebnu smirenost. Zahvaljujem ponovno Bogu i Ivanu Merzu. - *Emica Barišić, Gromačnik, Sl. Brod*

Oslobođenje od velikih tjeskoba

Ovime se želim zahvaliti za Milost, koja me je u nekoliko trenutaka oslobodila velikih tjeskoba i duševnih teškoća, a po zagovoru sluge Božjega Ivana Merza. - *J. Jakov, Osijek*

Nestale tjelesne tegobe

Ove godine kad je bio blagoslov kuća, dobila sam sliku Sluge Božjega Ivana Merza. Baš sam bila bolesna od svega pomalo, a krvni tlak bio je takav da ga nikakve tablete nisu mogle skinuti. Izmolila sam dvije devetnice u čast Ivanu Merzu i zamolila ga da mi pomogne, jer sam i ja rođena u Banjoj

Luci kao i on. Hvala Bogu i Slugi Božjemu Ivanu Merzu, sad je sve dobro. Znam i sigurna sam da je molio za mene. Molim i ja za njegovo proglašenje blaženim. *Slavka Penić, Osijek*

Susret sa sinom nakon puno godina

Utjecala sam se dragom Ivanu Merzu i Bog mi je uslišao sve što sam Ivana molila i postila u njegovoj devetnici, napose za susret sa sinom i njegovom obitelji s kojima se nisam vidjela dugo godina. Hvala Ivanu Merzu i Bogu koji nam daje naše svete. - *Zrinka Šušnjar, prognanik iz B. Luke*

Dobila mirovinu

Zahvaljujem za milost po zagovoru Ivana Merza. Teško bolesna susjeda dobila je mirovinu po zagovoru Ivana Merza. - *A. Horvatiček, Zagreb (novčani dar)*

Obraćanje jedne osobe

Zahvaljujem se dragom Ivanu Merzu za uslišanje u svojim molitvama, koje sam mu upravljala za obraćanje jedne osobe. Sada je ta osoba, nakon ispovjedi i Pričesti, potpuno mirna i zado-voljna. - *S. Ljudevita (novčani dar)*

Riješen problem prodaje kuće

Za prodaju kuće čekali smo punih osam godina. Prije dvije godine počela sam se moliti Ivanu Merzu radi prodaje obiteljske kuće. Svaku večer molila sam Ivanu da bi se kuća prodala. Bog nam je uslišao molitvu, pa se tako pridružujem tisućama vjernika koji se utječu Ivanu Merzu. Uvjereni da je Ivan svojim svetim, kratkim životom omilio Bogu, molim se da ga udostoji proslaviti čašću oltara, kako bi njegov primjer pomogao ljudima na putovanju prema nebeskoj domovini.

Zdenka R.-G., Osijek

Pomoć u pronalaženju bračnog druga i osnivanju kršćanske obitelji

Kad sam počela dolaziti u Baziliku Srca Isusova u Zagrebu, u Palmotičevoj ulici, prvi put sam vidjela grob-spomenik dr. Ivana Merza i klupu u kojoj se molio. Često sam klečala pred njegovim grobom i molila sam ga da mi pomogne u traženju bračnog druga i ostvarivanju kršćanskog bračnog života. Ubrzo nakon toga upoznala sam svoga supruga, koji potječe iz prave kršćanske obitelji. Vjenčali smo se i dobili smo sina Ivana. Vjerujem da sam gore spomenute milosti dobila po zagovoru Presvetog Srca Isusovog i Marijinog te njihovog

štovatelja dr. Ivana Merza, kojemu sam obećala da ću svjedočiti o milosti i uslišanju koje sam primila, moleći se pred njegovim likom na njegovu grobu.

Hvala Ti dragi Ivane, što si mi pomogao da dobijem divnog muža i sina! Hvala Ti što si mi pomogao da se približim Bogu i učvrstim vjeru! Hvala Ti, jer sam i sama spoznala ono što si ti napisao: "Znam i osjećam da je katolicizam jedina prava vjera!" Molim Te, pomози mi da se nikad ne odijelim od Boga i prave vjere. - *Tvoja štovateljica Lj.M., Zagreb.*

Pronađena putovnica

Vraćajući se iz inozemstva kući, putem mi je nestala putovnica. Sve sam u autu pretražila, ali nje nigdje. Mislila sam da sam je izgubila i poslala sam na policiju prijaviti. Ondje su samnom veoma strogo postupili misleći da sam je nekome prodala za tisuću DM. Tražili su da napišem izjavu. To sam i učinila i odnijela je u Petrinjsku 30. Umjesto da poslije toga odem kući, otišla sam u Baziliku Srca Isusova moliti za sigurnu pomoć. Ponukana u srcu, kleknula sam na klekalo pred grobom Ivana Merza i njegovim likom. Zavapila sam: "Ivane, Ti trebaš svjedočanstva, molim Te, pomози mi naći putovnicu. Danas ću započeti sa devetnicom za Tvoj zagovor." Uzela sam sličicu i molila njegovu molitvu. Zahvalna za mir koji sam osjetila, otišla sam kući moleći sv.krunicu. Ušavši u kuću, djeca su me dočekala s usklikom: mama, pronađena je putovnica! Suze zahvalnice nisu se samo tako mogle zaustaviti; na koljenima smo zahvalili Srcu Isusovu i umjesto devetnice molbenice, uslijedila je devetnica zahvalnica. Ivan je učinio svoje, još prije nego je bio zamoljen. Nije li to uistinu brza pomoć – čudo? Čovjek koji je prao auto, našao je putovnicu u sredini auta, gdje ja nisam mogla u mraku vidjeti. Ali ovo se je moralo dogoditi za svjedočanstvo Ivanove čistoće i svetosti. – *I.F., Zagreb*

Pomoć u raznim prigodama i nevoljama

1976.g. preselila sam u neposrednu blizinu Bazilike Srca Isusovca u Zagrebu i već prvim susretom sa crkvom osjetila sam da će taj divni hram biti moj drugi dom. I zaista je postao. Nakon prijenosa zemnih ostataka dr.I.Merza (1977.g.) sa Mirogoja u Baziliku, mene je sve više zanimalo taj Božji čovjek. Spontano sam navraćala u crkvu i zaustavljala se pred grobom, čitala riječ po riječ na nadgrobnoj ploči dok nisam naučila napamet. Sjedala bih uvijek u klupu najbližu grobu, ali u onu njegovu, ako je bila slobodna. Počela sam čitati o njemu sve što mi je došlo pod ruku. I oduševila me njegova ličnost da sam ga nastojala slijediti koliko sam mogla. Odmah sam osjetila njegovu podršku i poticaj. Slijedom godina nizale su se razne životne i obi-

teljske tegobe. Uporna molitva i čvrsta volja pomogle su svladavati. No 1992.g. ozbiljno sam se razboljela. Jutro prije odlaska u bolnicu na operaciju, bila sam na ranoj misi i molila se blizu groba Ivana Merza. Molila sam za uspješno ozdravljenje, ali uvijek misleći na Kristove riječi: Neka bude volja tvoja, a ne moja. Uspješno sam operirana, evo već skoro pet godina i nadalje vrlo često sjedim i molim uz grob pok. Merza.

Moje unuke preporučila sam Apostolu mladeži. Zagovorom Ivana najstariji je unuk uspješno upisao fakultet i dalje svladava obaveze, iako je bio težak za učenje, sada nema problema. Pomoć i kod ostalih unuka zazivam i bivam uslišana. 1993. suprug se razbolio od moždanog udara. 1995. boravio je u raznim bolnicama. Molila sam Ivana da mi dade snage da taj križ ŽRTVU strpljivo podnosim. Svaki dan u bolnicu, a sama sam bila iscrpljena. I on mi je stvarno isprobio snagu da izdržim. Hvala mu i slava! – *N.P., štovateljica I.Merza, Zagreb*

Naden posao

Dr.Ivanu Merzu molila sam se za posao koji je mome prijatelju neophodan. On mi je vrlo brzo pomogao. Molit ću mu se i dalje za sve što mi je jako važno u životu. Javljam vam to da bi mogli zaliježiti a ujedno i da mu javno zahvalim.

L.Šošić, Zagreb

Sretan povratak s bojišta

Zahvaljujem javno sluzi Božjemu na mnogim uslišanjima u teškim časovima, a osobito što mi se brat sretno vratio s bojišta neozlijeđen. I dalje se stavljam u zagovor ovog Božjeg ugodnika.

Zahvalna s.M.Marković, Brezovica

Ivan mi je postao prijatelj i učitelj

Svoje opširno pismo, u kojem štovateljica I.Merza opisuje svoj susret s njime i upoznavanje njegova lika, završava ovim riječima:

Na kraju bih željela reći da Ivan zaista zauzima posebno mjesto u mome životu. On je postao dio mene. Osjetila sam njegovu prisutnost i podršku u nekim najtežim trenucima života. Njegove misli su postale putokaz na mojoj životnoj cesti. U njegovoj osobi sam pronašla prijatelja i učitelja. Ivan me je naučio što je radost i u čemu leži istinska ljepota života. I što drugo reći, osim: "IVANE, HVALA TI!" – *Kristina Bogdanović*

Ostale zahvale

Evo ponovno zahvaljujem dr.Ivanu Merzu i ovaj put je uslišao čitav niz mojih želja. Molit ću opet i nadam se da će mi opet pomoći. – *L.Š., Zagreb*

Postigla sam milost zagovorom sluge Božjega Ivana Merza. Zahvaljujem za datu mi milost i molim Oca Nebeskog da ga čim prije proglase svetim.
- *Neda Pavišić, Rijeka*

Bogu hvala za sve primljene milosti po zagovoru Ivana Merza. – *Obitelj A.Z. (novčani dar)*

U zahvalu Ivanu Merzu. – *Slavica Glavaš (novčani dar)*

U zahvalu Ivanu Merzu za njegovu Postulaturu svakoga mjeseca dariva novčani dar Ivanka Sušac-Dugandžić, Osijek.

O Ivanu Merzu u tisku

Obnovljeni Život, časopis za religioznu kulturu, FTI Zagreb, broj 3-4 1997. sav je posvećen Ivanu Merzu. Donosi gotovo sva predavanja sa Simpozija o Ivanu Merzu održanog 14. XII. 1996. u povodu 100. obljetnice njegova rođenja. (Vidi sažetke svih predavanja u prethodnom broju Glasila Postulature Ivan Merz, br. 1-2, 1996.).

D.P., Uz 100.obljetnicu rođenja Ivana Merza - Valpovački zbor "Katančić" u Zagrebu, Glas Slavonije, 3.I.1997.

Dr.Marin Škarica, Dr.Ivan Merz-vizionar pokoncilskih vremena, Živo Vrelo br. 4, 1997. str.4 i br.5, 1997 str.4

B.K., Proslava stote obljetnice rođenja Sluge Božjega Ivana Merza u Zagrebu, Moliti za čudo, MI, 1-2, 1997., str. 18

P.D.Kraljević: Dr Merz simbol hrvatskog katolicizma, Vjesnik, 9.V.1997., str.6.

P.K.: Obljetnica smrti dr.Ivana Merza, Večernji list, 10.V.1997. str.6

Petar/Damira Kraljević: Duhovnik hrvatskog katolicizma. U povodu 69.obljetnice smrti dr.Ivana Merza. Glas Slavonije,10.V.1997., str. 39

Dr.Lav Znidarčić: Trajne zasluge Ivana Merza, Glas Koncila, br.19, 11. V. 1997., str. 8

o.Božidar Nagy: Nadopuna članka o Ivanu Merzu, Glas Koncila, br. 20, 18. V. 1997.

Nada Kordić: "Ili katolik ili ništa" Uz dan dr.Ivana Merza, Glas Koncila br. 20, 18.V.1997. str. 6

Uskoro izlazi iz tiska:

*Zbirka pjesama u čast Ivanu Merzu
spjevane od 1928. do 1996. god.*

*Zbornik radova sa Simpozija o Ivanu Merzu
u povodu 100. obljetnice njegova rođenja
1896. - 16. XII. - 1996.*

IVAN MERZ

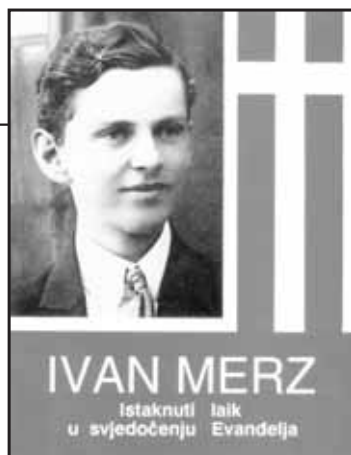
**L'INFLUENCE
DE LA LITURGIE
SUR LES ÉCRIVAINS FRANÇAIS**

**Ivan Merz: L'INFLUENCE
DE LA LITURGIE SUR
LES ÉCRIVAINS
FRANÇAIS** (UTJECAJ
LITURGIJE NA
FRANCUSKE PISCE).
Doktorska disertacija Ivana
Merza (na francuskom).

Izdavač: Filozofski fakultet
Sveučilišta u Zagrebu i
Postulatura Ivana Merza,
Zagreb 1996. str. 304. **Prvi
svezak Sabranih djela
Ivana Merza.**

**KNJIGE ZA
UPOZNAVANJE
SLUGE BOŽJEGA
IVANA MERZA
I NJEGOVE
DUHOVNE BAŠTINE**

**Božidar NAGY: IVAN MERZ -
ISTAKNUTI LAIK U
SVJEDOČENJU EVANĐELJA.** Izd.
Postulatura I. Merza, Zagreb. 1996.
str. 56. - Kratka biografija Ivana
Merza objavljena pod naslovom
kako ga je Papa Ivan Pavao II.
nazvao u Zagrebu prilikom svoga
pohoda Hrvatskoj. Prikladna za sve
one koji žele imati kratak pregled
Merčeva života.

**Ivan MERZ: PUT K SUNCU, Ivan
Merz ti govori,** Izd. Postulatura
I. Merza, Zagreb 1993., str. 232. -
Odabrani tekstovi Ivana Merza iz
njegove bogate duhovne baštine.
Najljepše misli koje je zapisao
nadahnut Duhom Božjim.
Izvanredni tekstovi za meditaciju.

Knjige se naručuju
na adresi:

POSTULATURA
IVANA MERZA

31000 OSIJEK

Kard. A. Stepinca 27

**NASMIJANO LICE
Biografija
Marice Stanković**
Đakovo, UPT, 1990.
str. 144

Mladi štovatelji Ivana Merza iz Hrvatske sudjelovali su na 12. Svjetskom danu mladih i susretu s Papom u Parizu u kolovozu 1997. Na slici: svečano otvorenje ovog velikog crkvenog događaja.

Lik Ivana Merza na vitraju hrvatske crkve u Hamiltonu u Kanadi. Izradio ga je umjetnik Mihovil Štebih. Darovale su ga hrvatske obitelji iz Banja Luke.

Predstavnici hrvatskih biskupa pohodili su Dom hrvatskih hodočasnika u Rimu još 1987. Na slici (s desna na lijevo): nadb. Frane Franić, nadb. Marko Jozinović, iza njega mons. Đuro Gašparović, nadb. Anton Tamaruť, mons. Fabijan Veraja, o. Božidar Nagy.

DOM HRVATSKIH HODOČASNIKA »Dr. IVAN MERZ« U RIMU smješten je u tri zgrade: glavna zgrada (gore lijevo), ulični dio zgrade (dolje lijevo), dvorišna zgrada s prostranim vrtom (dolje desno)